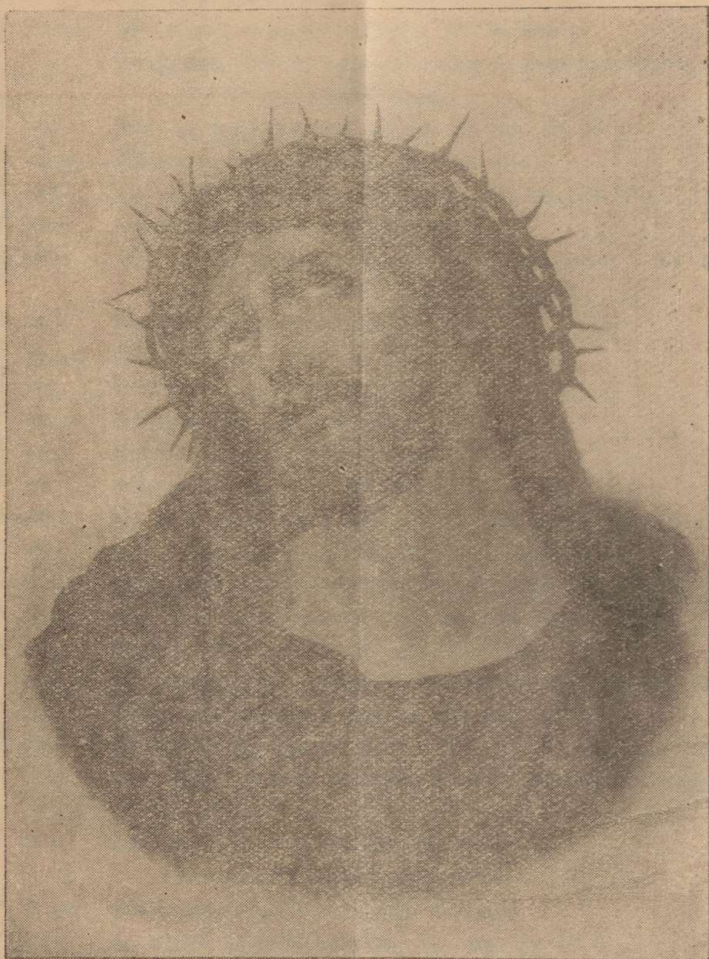
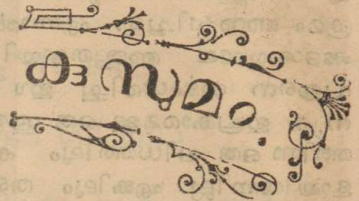
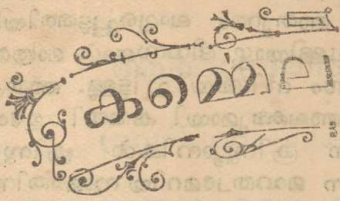

വലിയ നോമ്പിലെ ധ്യാനവിഷയം.

പുസ്തകം ൨൭.)

ഫെബ്രുവരി.

(പക്കം ൨.)

അനുരാഗപ്രകീർത്തനം

(റവ. ഫാദർ മാത്യു വടക്കയിൽ)

(രക്തനായകോനി മട്ട് കമാൽ രൂപകം.)

പല്ലവി.

സ്വർഗ്ഗരാജനാകുമെന്റെൻ ഏതുനാമനെ!

അനുപല്ലവി.

നിന്റെ കാരുണ്യമെന്തെ ആശ്രയം സദാ!

എന്റെ ജീവനാഥ! പാപി! പാപിമാ.

ചരണങ്ങൾ.

എന്നെ ധ്യാനം നീ സാധിച്ച പാപിമാൻ

സന്താനം സമ്പാദിച്ച കോട്ടമെ സദാ.

എന്റെ.

നിൻ തിരുമെന്തെന്നിപ്പുള്ള തിരുമറിയുക

സന്താനം ദാഹമാറ്റം ജലധിയാകട്ടെ.

എന്റെ.

ശ്രീശിരസ്സിലെനിന്നുവേണ്ടി ചിന്തിച്ച രക്തം

നാശപാപ കന്ദശ്ചൈത കഴുകി മാറ്റട്ടെ.

എന്റെ.

ജീവനെ നീ സംതൃപ്തിച്ച; ദിവ്യമാം ബലി

ദേവലോക വീക്ഷണത്തെ നൽകിട്ടെമെ.

എന്റെ.

ദുഷ്ടനായ സാത്താനനെ പീഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ

ശിഷ്ടമാരോടൊത്തം നീ മാത്രമാണല്ലോ.

എന്റെ.

പ്രസാധകക്കുറിപ്പുകൾ.

ശുദ്ധീകരണത്തിനാൽ

ഫെബ്രുവരിമാസം 2-ാം-നാ- ദൈവജനനിയുടെ ശുദ്ധീകരണത്തിനാൽ ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ച തള്ള നാലുതാമ്രവസവും,

വെൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചവൾ ഏൺ പതാമുദ്രവസവും ദേവാലയത്തിൽ ചെന്നു ശുദ്ധീകരണം നടത്തണമെന്നു മൂശയുടെ പ്രമാണത്തിൽ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതനുസരിച്ചാണു ദൈവജനനിയെ

യ പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയവും ഈ ക്രമം അനുഷ്ഠിച്ചു. എന്നാൽ റോമക്കുടാരാലേ അതുതമായി ദൈവ പുത്രനെ ഗർഭധരിച്ച ഈ വിമലകന്യക ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ശുദ്ധീകരണത്തിന്നു ഒരു വിധത്തിലും കടപ്പെട്ടവളായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും തന്റെ എളിമയുടെ അധികൃത്താലും, പ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതിനുള്ള തന്റെ ഉത്സാഹത്താലും താൻ അനുഷ്ഠിച്ച ഈ കമ്മം നമ്മുടെ അഹങ്കാരത്തിന്നു ഒരു ഔഷധവും, നമ്മുടെ അജ്ഞാലംഭനങ്ങൾക്കു ഒരു പ്രതിവിധിയുമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഉണ്ണിയേ കാട്ടുവച്ചപ്പോൾ ദീപ്തദർശിയായ വി. ശ്രമോൻ ബാവാ 'പുറജാതിക്കാരുടെ വെളിപാടിനായുള്ള വെളിച്ചം' എന്നു പാടിയിരുന്ന അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടാകുന്നു ഈ തിരുനാളവസരത്തിൽ മെഴുകുതിരികൾ അശീർവ്വദിക്കുന്നതും, അവയെ കത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രദക്ഷിണം നടത്തുന്നതും. നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലും, വിശിഷ്ട ദൈവവെളിപാടുകളെ ഇതേവരെ ഗ്രഹിക്കാത്ത അവിശ്വാസികളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലും, വിശ്വാസവെളിച്ചം മേൽക്കുമേൽ കത്തിച്ചളരുവാൻ ഇന്നു നാം പ്രത്യേകം പ്രാർത്ഥിക്കണം.

നോമ്പുകാലം.

ഈ മാസം 10-ാം-നു അവതു നോമ്പു ആരംഭിക്കുന്നു. ദിവ്യരക്ഷനാഥന്റെ മാതൃകയെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു പൂർവ്വിസ്യാനികൾ ഈ തപസ്സുകാലം എത്ര അനുതാപത്തിന്റെയും പ്രായശ്ചിത്തത്തിന്റെയും അത്രപിയോടുകൂടിയാണു കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നതെന്നുള്ളതിന്നു ഇന്നും ചരിത്രം സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. എല്ലാദിവസവും അവർ ഉപവസിച്ചിരുന്നു. വൈകുന്നേരം അല്പഭക്ഷണം മാത്രം കഴിച്ചിരുന്നു. മാംസം മാത്രമല്ല, വെണ്ണ, മുട്ട, മത്സ്യം, വീഞ്ഞു ആദിയായവയെല്ലാം അവർ പൂർണ്ണമായി പരിത്യജിച്ചിരുന്നു. കഠിനമായ തപസ്സുകളും നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനകളും അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോഴാകട്ടെ തിരുസഭ അനുഗ്രഹമുള്ള മാതാപിതാന്റെ ദയാ

ദൃഷ്ടിയോടുകൂടെ നോമ്പുകാലത്തെ ചുമതലകൾ അത്യന്തം ലഘുപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. വെള്ളിയാഴ്ച ദിവസങ്ങൾ മാത്രമേ ഉപവാസം നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അതുകൂടെയും അലക്ഷ്യമായി കരുതി ഉപേക്ഷിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന മഹത്വമേറിയ നാമത്തിന് അർഹമാരാകുന്നതെങ്ങിനെ? വി. അംബ്രോസീസു അവരേപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുന്നു "കഷ്ടം! അവർ എന്തുതരം ക്രിസ്ത്യാനികളാണു? ഒരിക്കലും പാപം ചെയ്യാത്തവനായ മ്ശിഹാ നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഉപവസിച്ചു. പലപ്പോഴും അന്നവധി പാപങ്ങളെ ചെയ്യുവരായ നാം അവയ്ക്കു പരിഹാരമായി തപസ്സു ചെയ്യാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നുവോ?" ആകയാൽ തിരുസഭയുടെ നിത്യോഗത്തോടു ചേർന്നുകൊണ്ടു പാപപരിഹാരകാലമായ ഈ നോമ്പു ഫലപ്രദമായ വിധത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ നാം ശ്രമിക്കണം. ഉപവാസത്താലും, പ്രാർത്ഥനകളാലും, ദാനധർമ്മങ്ങളാലും അതിനെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ നാം ഉത്സാഹിക്കണം.

ഈശോമ്ശിഹായുടെ ജീവചരിത്ര സംക്ഷേപം.

സെൻറജോസഫ്സ് പ്രസ്സ് മാനാനം. വില 10 ചക്രം.

റവ. ഫാദർ വിലും സി. ഡി. എം. എ. എൽ റ്റി. അവർകൾ രമിഴിൽ നിന്നു ഭാഷാന്തരം ചെയ്തു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഈ വിശിഷ്ട കൃതി കത്തോലിക്ക ബാലികാബാലന്മാർക്കു വേദപുസ്തക സംബന്ധമായും നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ജീവചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയുമുള്ള ഒരു സംക്ഷേപജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നതിന്നു എത്രയും സുകരമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണ്. അറുപതിപ്പതാം മനോഹരമായ പടങ്ങളോടുകൂടിയ ഈ ചെറിയ പുസ്തകം യുവഹൃദയങ്ങളെ ഹാദാകഷിക്കു തന്നെ ചെയ്യും. താഴ്ന്ന ക്ലാസുകളിലേക്കു ഇതൊരു വേദപാഠപുസ്തകമാക്കിയാൽ കുട്ടികൾക്കു അത്യന്തം സന്തോഷമുണ്ടാകാതിരിക്കുകയില്ല.

വേദപുസ്തകപാരായണം.

ആകാശത്തിൽ കേൾക്കപ്പെട്ട സ്വരം.

(വെറി. റവ. ഫാദർ അലെക്സാണ്ടർ സി. ഡി.)

മാനുഷാവതാരം ചെയ്ത ദൈവ പുത്രൻ തിരുവായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടതിരുവചനങ്ങളും ദിവ്യോപദേശങ്ങളും അനേകവർഷക്കാലത്തേക്കു നേരിട്ടുകേൾപ്പാൻ മനുഷ്യർ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചു. അവയുടെ സംക്ഷേപം സുവിശേഷത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യരായിരുന്ന ദൈവം ചില അവസരങ്ങളിൽ മാനുഷർ കേൾക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ആകാശത്തിൽ ധ്വനിപ്പിച്ച സ്വരത്തെപ്പറ്റി അഥവാ ദിവ്യ അരുളപ്പാടിനെപ്പറ്റിയത്രെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. പൂർവ്വത്തിൽ ദൈവം സീനമലയിൽ അലോഷപ്പൂർവ്വം പത്തുകല്പനകളെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ മല അടിവാരത്തു നിന്നിരുന്ന അനേക ലക്ഷം ഇസ്രായേൽക്കാർ ആകാശത്തിൽ ധ്വനിപ്പിച്ചിരുന്ന ദൈവ അരുളപ്പാടിനെ കേട്ടു വിസ്മയിച്ചു. ഈ സംഭവം പുറപ്പാടിന്റെ പുസ്തകം ൨൦-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു നമുക്കു കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ പുതിയ നിയമത്തിൽ സുവിശേഷപഠനം ദൈവപുത്രൻ ഭൂമിയിൽ പ്രസംഗിച്ചവരികയിൽ ബാവാതമ്പുരാൻ ആകാശത്തിൽ നിന്നു അരുളിച്ചെയ്ത മൂന്നു ദിവ്യ വാക്യങ്ങളെപ്പറ്റി മാത്രം ഇവിടെ ഇപ്പോൾ അല്പം അലോചിക്കാം.

൧. ഒന്നാമതാകട്ടെ ഈശോമിശിഹാ യോർദ്ദനാൻ നദിയിൽ വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ മാന്ദാനായിൽ നിന്നു മാമ്മോദീസാ കൈക്കൊണ്ടു വെള്ളത്തിൽ നിന്നു കരേറിയപ്പോൾ കേൾക്കപ്പെട്ട സുവിശേഷത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ ആകാശം തുറക്കപ്പെടുകയും ദൂതന്മാർക്കുദശാതമ്പുരാൻ പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ അങ്ങേമേൽ എഴുന്നള്ളി വരികയും,

“ഇതാ എന്നിക്കുപുസാദിച്ച ഏൻ്റെ പ്രിയ പുത്രൻ ഇപ്പോൾ ഉണ്ടെന്നു ഏന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു പറയുന്ന ഒരു സ്വരം ഉണ്ടാകയും ചെയ്തു.” (വി. മത്തായി. ൩: ൧൭) ഈ വാക്യത്താൽ ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിനു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു. ഈ പുത്രനെ അറിഞ്ഞു വിശ്വസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഓരോരുത്തരും മാമ്മോദീസാ കൈക്കൊള്ളുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ദത്തപുത്രരും, ഈശോമിശിഹായുടെ സഹോദരങ്ങളും, ആകാശമോക്ഷത്തിന്റെ അവകാശികളും തിരുസഭയുടെ മക്കളും ആയിത്തീരുന്നവെന്നും ഈ ദിവ്യവാക്യം നമ്മെ ഓർപ്പിക്കുന്നു.

൨. രണ്ടാമതാകട്ടെ ഈശോമിശിഹാ താബോർമലയിൽ മറ്റുരൂപമായപ്പോൾ കേൾക്കപ്പെട്ടു. ഇതേപ്പറ്റി വിശുദ്ധ മത്തായിയുടെ സുവിശേഷം ൧൭-ാം അദ്ധ്യായം ൨-ാം വാക്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. “ഇതാ പ്രകാശമുള്ള ഒരു മോലം അന്ധരുടെ മേൽ നിഴലിച്ചു. അപ്പോൾ ദേഹത്തിൽ നിന്നു ‘ഇയാൾ എന്നിക്കു പ്രസാദിച്ച ഏൻ്റെ സ്നേഹപുത്രനാകുന്നു, ഇയാളെ നിങ്ങൾ കേൾപ്പിൻ’ എന്നു പറയുന്ന ഒരു സ്വരം ഉണ്ടായി” (വി. മത്തായി. ൧൭: ൧) സീനമലയിൽ പത്തുപ്രമാണങ്ങൾ അലോഷപ്പൂർവ്വം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതിനെക്കാൾ കൂടുതലായ വിധത്തിൽ ഇവിടെ ദൈവം തന്റെ ഏക പുത്രനെത്തന്നെ നമുക്കു ഉത്തമ മാതൃകയായിത്തന്നുകൊണ്ടു ഇയാൾ പാക്കുലും ദൂതന്മാരും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന സാക്ഷികളും നാം അനുസരിച്ചു നടക്കണമെന്നു നമ്മോടു കല്പിക്കുന്നു. ഇതിനാൽ ക്രിസ്ത്യാനകൾക്കും എത്രയും സാരപ്പെട്ട

ചുമതലയാണെന്നു നാമെല്ലാവരും അറിഞ്ഞു പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

൩. മൂന്നാംവാക്യം, ഈശോമിശിയാ ഓശാന ഞായറാഴ്ച വളരെ മഹിമയോടെ ഓർത്തു ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചശേഷം കേൾക്കപ്പെട്ടു. എങ്ങനെയെന്നാൽ നന്മനസ്സുള്ള ചില അജ്ഞാനികൾ ശ്രീഹന്മാരുടെ സഹായത്തോടെ നമ്മുടെ കത്താപിന്റെ വക്കൽ വന്നപ്പോൾ “മനുഷ്യപുത്രൻ മഹത്വപ്പെടുവാൻ സമയം വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു താൻ അരുളിച്ചെയ്തു. അനന്തരം കോതമ്പമണിയുടെ ഉപമ സകലരോടും താൻ പറഞ്ഞിട്ടു ആകാശത്തേക്കു നോക്കി “പിതാവേ! നിന്റെ നാമത്തെ നീ മഹത്വപ്പെടുത്തണമെ!” എന്നു ബാവാജോടപേക്ഷിച്ചു. തൽക്ഷണം ആകാശത്തിൽനിന്നു “ഞാൻ മഹത്വപ്പെടുത്തി; ഇനിയും ഞാൻ മഹത്വപ്പെടുത്തും” എന്നു മറുപടിയുണ്ടായി. (വി. യോഹന്നാൻ ൧൨:൨൮) അവിടെ

യുണ്ടായിരുന്നവർ ഈ സ്വരം കേട്ടപ്പോൾ ഇടിമുഴങ്ങിയതാണെന്നു ചിലരും, ഒരു മാലാഖ അങ്ങയോടു സംസാരിച്ചതാണെന്നു മറ്റു ചിലരും പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഈ ദിവ്യവാക്യത്തിന്റെ സാരം പിതാവിനാൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ട ദൈവപുത്രൻ ലോകത്തിൽ വന്നു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും വലിയ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു ദൈവനാമത്തിന്നു പണ്ടേ മഹത്വം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നും, എന്നാൽ ഇനി അങ്ങേ തിരുമരണവും ഉയിർപ്പും തിരുസഭയുടെ സ്ഥാപനവും അജ്ഞാനികളുടെ മാനസാന്തരവും വഴിയായി കൂടുതൽ മഹത്വമുണ്ടാകുവാനിരിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു. നമ്മുടെ സകല പ്രവൃത്തികളെയും “പിതാവേ! നിന്റെ നാമത്തെ നീ മഹത്വപ്പെടുത്തണമെ!” എന്നുള്ള അപേക്ഷയോടും ശുദ്ധനിരോധനത്തോടുകൂടെ നാം ചെയ്തു നിറവേറ്റേണ്ടതാണ്.

പാപത്തെ ഭയപ്പെടുക.

(പ്രാസംഗികൻ)

അന്ധപിപ്പാവിനെ കൈകൊണ്ടു പിടിക്കുവാനിടയായാൽ ആർ അതിനെ ഉടനെ തട്ടിക്കളയാതിരിക്കും? സാംക്രമികരോഗങ്ങളെ സ്വശരീരത്തിൽ ആർ സംരക്ഷിച്ചുവെക്കും? പ്രാണശത്രുവിനെ സ്വഹൃദത്തിൽ ആർ താമസിപ്പിക്കും? ചീഞ്ഞു പുഴുത്ത ഭൃതശരീരം ആർ സ്വഭവനത്തിൽ സൂക്ഷിക്കും? ആർ പിശാചിനെ സ്വഹൃദത്തിൽ വസിക്കും? ഘനകല്പം വിഷസുഷമാണ്. ആകയാൽ സർവ്വ ശക്തിയോടുകൂടി അതിനെ ഉടനെതന്നെ നീക്കിക്കളയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു:—“ഞാൻ വൃദ്ധനാകുമ്പോൾ ശരിയായി ജീവിക്കുകൊള്ളാം എന്നു നീ കരുതരുത്!..... നീ എന്നു മരിക്ക

മെന്നു നിനക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. സ്വന്തമരണദിവസം മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞവർ ആരുണ്ട്? എല്ലാവരും വൃദ്ധന്മാരായിട്ടല്ല മരിക്കുന്നത്; പക്ഷേ പ്രായത്തിലാണ്. ഏതെല്ലാം പാപങ്ങളോടുകൂടി മരിക്കുമോ അതിന്റെയെല്ലാം കണക്കുകൊടുക്കേണ്ടി വരും. ആകയാൽ മനസ്സുതിരിയുന്നതിന്നു താമസിക്കേണ്ട... നിന്റെ അപസാനങ്ങൾ കൺമുമ്പിൽ സദാ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ” എന്നു വി. ബസിൽ അദ്ധ്യായപുത്രനോടപദേശിക്കുന്നു (S. Basil. admonit. ad filium Spiritualem).

പ്രസ്തുത വിഷയത്തേപ്പറ്റി വിശുദ്ധ ആഗസ്റ്റിനോസ് (homil 13. inter 50, tom. X.) താഴെക്കു

ബ്രഹ്മകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:— “നീ എന്നു മനസ്സു തിരിയുമോ അന്ന് നിന്റെ പാപം ക്ഷമിക്കപ്പെടുമെന്നു ദൈവം നിന്നോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നാളെ നീ ജീവനോടുകൂടിയിരിക്കുമെന്ന് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞാൽ തിരിയില്ല...എന്നു മരിക്കുമെന്നു മറയ്ക്കുൻ അറിയാത്തതു ദൈവാനുഗ്രഹം തന്നെ. എല്ലാ നാളും ശരിയായി ജീവിച്ചാൽ വേണ്ടി അവസാന നാൾ മറയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.”

വീണ്ടും അദ്ദേഹം തന്നെ (Serm 202 De Temp.) പറയുന്നു: ഹേ! മനുഷ്യ! എന്തുകൊണ്ട് നാളെ, നാളെ എന്നു വെക്കുന്നു? പക്ഷേ ഇന്ന് അവസാനദിവസമായിരിക്കാം.”

വീ. ക്രിസോസ്റ്റോമോസ് ഈ സംഗതി ബന്ധിച്ച് ചെയ്യുന്ന യുക്തി വാദം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കേട്ടാലും: “പലർ ഇതരന്മാർക്ക് വഞ്ചനകൊണ്ടു നാശഭവിപ്പിക്കുകയിൽ പൊടുന്നനവേ മരിച്ചു തക്ക ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുവാൻ പോയി. നീക്കുവാൻ വഹിയാത്ത ഈ നാശംനീയും

അനുഭവിക്കാനിടയാകുമോ എന്നു ഭയപ്പെടുക. വാൽകൃത്തിൽ പശ്ചാത്തപിക്കുവാൻ ദൈവം പലക്കും ഇടയാക്കി എന്നു ഒരുപക്ഷേ നീ പറയുമായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടെന്തു? നിനക്കും ഇടയാകുമോ? പക്ഷേ ഇടയാകും എന്നു നീ പറയുന്നോ? എന്തുകൊണ്ട് ‘പക്ഷേ’ എന്നു പറയുന്നു? ഇതുചിലപ്പോൾ മാത്രമല്ലെ? നിന്റെ ആത്മരക്ഷയേപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നതെന്ന് നീ വിചാരിക്കണം. അതിന്റെ ഏതിർഭാഗവും നീ ആലോചിക്കുക. ആ അനുഗ്രഹം തന്നില്ലെങ്കിൽ എന്തു സംഭവിക്കുമെന്നു പറയൂ. കൊള്ളാം. അതു തന്നാൽ എന്തു? എന്നു നീ ചോദിക്കുന്നു. തരണം എന്നിരിക്കട്ടെ; എന്നാൽ ഇതു അതിനേക്കാൾ നിശ്ചയവും ഉപകാരമുള്ളതുമാണ്. (homil. 22 in. Epist. II ad Corinth. “നാളെ, നാളെ എന്നുള്ള സംഗതി പലരേയും കൊല്ലുന്നു; പെട്ടെന്നു വാതിൽ അടയ്ക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്നു ഈ വിശുദ്ധൻ തന്നെ (Serm. 17. De Verbis Domini) വീണ്ടും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കൈതൊഴാം മാതാവെ!

(ശ്രീമാൻ കെ. ടി. ലോനപ്പൻ.)

“മഞ്ജരി”

I. (താവെ!

കൈതൊഴാം മാതാവെ! കൈതൊഴാം മാ കൈതൊഴാം നാമെ! മൂലോകരാജി! കൈതവഹാരിയെ—ദൈവൈകസ്തവവാം പൈതലിനെ—പ്രസവിച്ച നാരി! കൈവല്യാവകാശം തായെയെനിക്കു നീ കൈവരുത്തിടണം കൈതൊഴാംതെ! ഈശങ്കമരണപ്പോറ്റി രക്ഷിക്കുവാ—നാശാപൂർവ്വമേരോ ജോലി ചെയ്തു പാരം തഴുവിച്ച നിൻകരതാരെന്റെ നേരേ നീ നീട്ടുക; സംസാരമാം വാരിധിക്കുളിക്കുടങ്ങിവഴിതെറ്റി—

യാതും സഹായത്തിന്നില്ലാതിപ്പോൾ ജീവിക്കുമെന്നെയും രക്ഷിക്കുക; നിത്യ ജീവന്റെ പന്ഥാവിലാക്കീടുക!

II.

ദൈവമാതാവെ! മറിയമെ! കൈതൊഴാം കൈതൊഴാം മാമുനീജയെ! തായെ! യേശുമിശിമാതൻ പൂമെ മറയ്ക്കുവാ—നാശയാവസ്രങ്ങൾ നെക്കീടുവാൻ നമുക്കുററന്നു തളന്നിൻ പാടല പേലവമായകരാംഗുലികൾ ഒന്നിളക്കീടുക; യെന്റെ ഹൃദയത്തെ—യൊന്നാകെ ചുറ്റിപ്പിണഞ്ഞിരിക്കും

ദുഃഖമാഹരിക്കുന്ന നൃൽപുറംഗിപ്പുകൊ-
ണ്ടെന്നെയും നിൻ പൈതലെന്നോത്തിപ്പോൾ
രക്ഷിക്കുകയെ! ഭൂരക്ഷകൻതന്നുടെ
രക്ഷയ്ക്കു കാലംബമായകണ്യ!

III.

(താവെ!

കൈതൊഴാം മാതാവെ! കൈതൊഴാം മാ
കൈവല്ല ഭായികെ! കൈതൊഴാം തെ
കനും മുറട്ടം വളവുമുള്ളമര-
ക്കൊമ്പുകൾ ചെത്തിശ്ശരിപ്പെടുത്തി
തച്ചനാം നിൻപതി, പുത്ര നിവർ നിന്റെ-
യിഹപോലോരോരോ വസ്തുക്കളെ
തിത്തിരുന്നല്ലൊ നസരേത്തിൽ വെച്ചന്ന
പേരൂ, മലരോടതന്നെയിപ്പോൾ
ദുഷ്ടർ കൊണ്ടേന്റെ ഹൃത്തിനളവായ
വക്രത, കമ്പ്, മുരടിതുകൾ

ചെത്തിക്കുറച്ച ശരിപ്പെടുത്തിട്ടവാ-
നതമിക്കുകയെ നീ പേരൂം പേരൂം!

IV.

കൈതൊഴാം മാതാവെ! കൈവല്ല നായികെ
കൈതൊഴാം പാപികൾക്കാരായമേ!
കാനായിൽ വെച്ചന്ന കല്യാണക്കാരന്റെ
ഭീനതകണ്ടു മനസ്സലിഞ്ഞു
നിൻതിരുപ്പുത്രനെക്കൊണ്ടുപച്ചവെണ്ണം
മുന്തിരിച്ചാരാക്കിമാറിപ്പല്ലൊ,
നാഥെ! ഞെർപ്പിത്തത്തെ ലോകമാം മുർഭൂതം
മോദേന ഞെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞതിലെ
ജീവരക്തമവസാനത്തുള്ളിയോളം
പാനം ചെയ്തേററവുമാത്തിടന്നു,
ശേഷിപ്പു നീർമാത്രം; ആയതു കൊണ്ടേറെ
ശോഷിച്ചെൻ ഹൃത്തു വിളത്തിരിപ്പു
ആ നീരിനെ ജീവരക്ത സംവദ്ധക
'വീഞ്ഞാക്കിത്തീപ്പിച്ചുരക്ഷിക്കയെ!

സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ പോക്ക്.

(ക. നി. മൂ. സ. ബ. പിയുസച്ചൻ.)

രണ്ടാം ശതാബ്ദത്തിന്റെ ആദിമ
ഘട്ടത്തിൽ പലസ്തീനയിലെ പുരാതന
പട്ടണമായ 'സിക്വെമിൽ' (Sichem)
അജ്ഞാന മാതാപിതാക്കളിൽ നിന്ന് യു
സ്തീനോസ് എന്നൊരു ശിശു ജാതനാ
യി. മാതാപിതാക്കളെ അനുകരിച്ച ശി
ശു അജ്ഞാനപേദം തന്നെ അനുഷ്ഠിച്ചു
പോന്നു. യൗവനദശയിലെത്തിയതി
നോടെ യുസ്തീനോസ് തത്പശ്ചാസ്ത്ര പാ
ന്നം ആരംഭിച്ചു. അക്കാലത്തു ജ്ഞാന
സമ്പാദനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം തത്പശ്ചാസ്ത്ര
പഠനമായിട്ടാണ് പൊതുവെ ഗണിച്ചു
പോന്നിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യവൃദ്ധിയ്ക്കു അ
ധീനങ്ങളായ സാധാരണ സത്യങ്ങളെ
ല്ലാം പഠിച്ചശേഷം, പരമസത്യമായ
സ്വയം ഭൂവിനെക്കുറിച്ചു അറികയും പ
രമനന്മയായ അങ്ങേ പ്രാപിക്കുന്നതിന
ുള്ള മാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തു
യെന്നുള്ളതാണ് തത്പശ്ചാസ്ത്ര പഠനത്തി
ന്റെ ഫലമായി അവർ വിവക്ഷിക്കുന്ന

ത്. ഈ മുറയനുസരിച്ചു നമ്മുടെ യു
വാവ് ആദ്യം സ്റ്റോയിക്ക (Stoic) താ
ത്വികൻ അധീനപ്പെട്ടു. കുറെ നാള
ത്തെ സ്വപ്നഭാവംകൊണ്ടു് അദ്ധ്യാപക
ൻ ജഗന്നിയന്മാവിനെക്കുറിച്ചു രീരെ
അജ്ഞനെന്നും, വിശിഷ്ട ഏതാദശജ്ഞാ
നും അവഗണനീയമായി കരുതുന്നുവെ
ന്നും യുസ്തീൻഗ്രഹിച്ചു. തന്റെ ഉദ്ദേശസാ
ഫലവും ഉണ്ടാകാതെ പോകുമെന്നു ഭയ
ന്നു വേഗം 'പെരിപ്പത്തേറ്റിക്കു' (Peripathetic) താത്വികനായ ഒരു മു
നീന്ദനെ അദ്ധ്യാപകനായി വരിച്ചു.
പ്രസ്തുതയോഗിവർത്തനകളെ തത്പജ്ഞാ
നബ്ജിജാവാപം ഒരു നല്ല ധനാഗമ മാ
ർഗ്ഗമായി കരുതിപ്പോന്ന ഒരാളായിരു
ന്നു. ഇതു് യുവാവിന്റെ ദൃഷ്ടിപഥത്തി
ൽ എത്തുപെടാതിരുന്നില്ല. നീചമന
സ്ഥിതിയോടുകൂടിയ ഒരാളിൽ നിന്നു
ഗുണം പഠിപ്പെന്നു കരുതി അവിളംബം
'പിത്താഗോറസി'ന്റെ ശിഷ്യരിൽപ്രമു

ഖനായെക്കൊണ്ടുണ്ടായ യുദ്ധം വിധേയനായി. ഇദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു ജ്യോതിഷം, ഗാനം, ക്ഷേത്രഗണിതം ആദിയായ ശാസ്ത്രങ്ങളെ പഠിച്ചു. പരമനന്ദയെകൂടിയായി അറിയുന്നതിന്നു പ്രസ്തുതശാസ്ത്രങ്ങൾ തീരെ അകന്ന മാർഗ്ഗങ്ങൾ മാത്രമെ ആകുന്നുള്ളവെന്നു കണ്ടു ആഗ്രഹനീപുത്തിയായി പീണ്ടുനവീനപദ്ധതികൾ അന്വേഷിച്ചുതുടങ്ങി. 'നെയിപ്പിൾസ്' പട്ടണത്തിൽ നിവസിച്ചിരുന്ന പ്ലാറ്റോയുടെ ശിഷ്യരിൽ ഒരാളെ ആശ്രയിച്ചു. ഈ നവപണ്ഡിതന്റെ അദ്ധ്യപനത്തിൽ യുവാവ് അസാമാന്യമായ തുല്യത കണ്ടെത്തി. മാത്രമല്ല ഇഹലോകസരണമുള്ള വിജ്ഞാനലബ്ധി ഒരു വിധത്തിൽ അടുത്തുകഴിഞ്ഞു എന്നുകൂടി അയാൾ വിചാരിച്ചുപോയി. അദ്ദേഹപദാർത്ഥങ്ങളുടെ അറിവു ദൗമികവസ്തുക്കളിൽ നിന്നു ഹൃദയത്തെ അകപ്പുറമെടുത്തുവെക്കുന്നതു വിചാരവും യുവാവിൽ കടന്നുകൂടി. പ്ലാറ്റോയുടെ അശയങ്ങളെ ഗാഢമായി ചിന്തിക്കുന്നതോടുകൂടി വിജ്ഞാനമണ്ഡലത്തിലൂടെ പക്ഷിവേഗത്തിൽ മനസ്സ് ഗമനം ചെയ്യുന്നതായി ഒരു വികാരം ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തു കുടികൊണ്ടുതുടങ്ങി. അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ ഇത്രയധികം സുജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ചുവല്ലൊയെന്നു ഓർത്ത അയാളുടെ ഹൃദയം അഹങ്കാരത്താൽ തുടിച്ചുവെട്ടിയെത്തുന്നതെന്നു അടുത്ത ക്ഷണത്തിൽ ദർശിക്കുമെന്നു കരുതി ഒരു തരത്തിൽ മായാസാഗരത്തിൽ നിമഗ്നനായി എന്നല്ലേ പറയേണ്ടു.

ഏതാദൃശമായ മനസ്ഥിതിയോടെ ഗമനങ്ങളായ ചിന്താപരമ്പരകൾക്കു അധികസമയം വ്യയം ചെയ്യണമെന്നുള്ള ബലമായ നിർണ്ണയത്തോടുകൂടി പലപ്പോഴും വിജനസ്ഥലങ്ങളിലേയ്ക്കു പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു ദിവസം കടലോരം ലാക്കുകി പുറപ്പെട്ടു. മനോഹരമായ ഒരു ദ്വീപും തന്റെ നേത്രങ്ങൾക്കു വിഷയീഭവിച്ചു. അവിടെ മനുഷ്യരാരുമുണ്ടാകയില്ലെന്നും തദ്വാരാ ഏകാന്തവാസം പുണ്യതയോടുകൂടെ ആസ്വദിക്കുമെന്നുള്ള പ്രതീക്ഷയോടെ അടുത്തുചെന്നപ്പോൾ ഹാ! വിസ്മയം! വന്ദ്യ

നായ ഒരു പൂജൻ തന്റെ വിരക്തിയിൽ നിൽക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. യുസ്സിനോസ് പെട്ടെന്നു അമ്പരന്നുപോയി.

വിസ്മയ വിഭ്രാന്തനായിത്തീർന്നു യുവാവിന്റെ നേർക്കുനിൽക്കുന്ന പൂജൻ സംഭാഷണമാരംഭിച്ചു -

നീണ്ടു കിടന്നു അറിയുമോ? യുവാവ് - അറിയുകയില്ല.

പൂജൻ - വിസ്മയപൂർവ്വം ഏതെന്നോക്കുന്നതിന്റെ കാരണമെന്തു്?

യുവാവ് - ഏകാന്തവാസമാഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള ശരണത്തോടെ ഈ വിജനസ്ഥലത്തു വന്നപ്പോൾ അങ്ങേയുടെ തന്നെ ഏതെങ്കിലും വിശ്വസ്തത്തിന്റെ കാരണം.

പൂജൻ - ഏതെങ്കിലും സ്നേഹിതന്മാരിൽ പലരും യാത്രയായിപ്പോയി. അനേകനായി അവിടെ കാണാതിരിയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഏതെങ്കിലും മനസ്സിന്നു തീരെ സുഖമില്ല. അവരുടെ വർത്തമാനങ്ങൾ വല്ലതും കേൾക്കുമെന്നു കരുതി ഇങ്ങനെ ചുറ്റി നിൽക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ക്ഷണത്തിന്റെ മുഖത്തു നോക്കി ഒരു സുഖമില്ലാത്ത ലക്ഷണമാണല്ലോ കാണുന്നത്. വിശ്രമത്തിനായി വിജനസ്ഥലം അന്വേഷിക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യസാധാരണം പരിവർത്തിതമാകുന്നതിന്നു എന്തോ രഹസ്യകാരണമുണ്ടായിരിക്കണമല്ലോ.

യുവാവ് - തത്വജ്ഞാനധ്വാനത്തിന്നു പറ്റിയ സ്ഥലമിതെന്നു വിചാരിച്ചു ഇങ്ങോട്ടു പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്. സുജ്ഞാനത്തെ സ്നേഹിയ്ക്കുന്നതും, സത്യത്തെ ആരാധനയുമായ പ്രവൃത്തിയേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠതയായി മനുഷ്യന്റെ ഐഹികവാസത്തിൽ ഒന്നുതന്നെയല്ലാത്തതുള്ള കാരണമാണ് എന്നു ഇതിലേക്കു പ്രേരിപ്പിച്ചത്.

പൂജൻ - സംശയമില്ല. മനുഷ്യനു അനുയോജ്യമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് ഈ ചിന്ത. എന്നാൽ ഇവിടെയും തന്നെത്തന്നെ മറ്റുള്ളവർ മുഖാന്തിരമൊ വഞ്ചിതനാകുവാൻ പാടുണ്ടെന്നുള്ളതു് വിചിത്രമാണ്. എന്തെന്നാൽ യഥാർത്ഥജ്ഞാന സമ്പാദനത്തിന്നും, സത്യത്തിന്നു പകരം അസത്യത്തെ തെറ്റിധരിയ്ക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നും, മായാമോഹം സുജ്ഞാനം

നല്ലകടനങ്ങളായി സ്വീകരിയ്ക്കാതിരിയ്ക്കുന്നതിനും രാജകുടുംബം പഴക്കമുള്ള ഒരു രാജ്യം സഹായം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്.

യുവാവ് - അയ്യോ! എനിക്ക് നായകന്മാർ ഇല്ലാതില്ല. 'പിത്താഗോറസ്', 'പ്ലാറ്റോ', 'അരിസ്റ്റോട്ടൽ' ആദിയായവരാണ് എന്റെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ. ഈ പണ്ഡിതശിരോമണികളെക്കുറിച്ച് പലവരും ദുരഭിപ്രായം പറയുമോ? അവരെ പിന്തുടരുന്നതിൽ എന്തു ആവശ്യമാണുള്ളത്?

വൃദ്ധൻ - ശരി. അവർ അസാമാന്യ പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠന്മാർ തന്നെ. എന്നാൽ അവരുടെ പ്രബോധനങ്ങൾ ഹൃദയവാഞ്ചകരും പുണ്യപ്രതിനിധികളായി. ആ വകയെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചിട്ടും ഇനിയും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം നിറയാതെയല്ലയോ ഇരിയ്ക്കുന്നത്? ഒരു അനന്തസാഗരത്തിന്റെ മുൻപാകെ നിങ്ങളെക്കൊണ്ടുവന്നു നിറുത്തിയിരിയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ അഗാധം എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു കണ്ടതിനെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അവർ ശക്തരല്ല.

യുവാവ് - അങ്ങിനെയെങ്കിൽ എന്റെ ഹൃദയകാംക്ഷകളെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തത്തക്കവർ എവിടെയുണ്ടെന്നു ഭയമായി പറയുമോ. സത്യം എവിടെയുണ്ടോ അവിടെപ്പോയി അതിനെ കണ്ടുപിടിയ്ക്കുന്നതിനു എനിക്ക് ആഗ്രഹമുണ്ട്.

വൃദ്ധൻ - കണ്ഠ തത്വശാസ്ത്രികളെന്നു അഭിമാനിയ്ക്കുന്ന ആളുകൾക്കു വളരെക്കാലം മുൻപു തന്നെ സൽഗുണഭാവം, നീതിമാന്മാരും, പരിശുദ്ധരും, ദൈവേഷ്ടമായ അനേക മഹത്തുക്കളുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നു ലോകത്തിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്ന സംഗതികളെക്കുറിച്ച് ദൈവനിവേശനത്താൽ അവർ മുൻകൂട്ടി പ്രവചിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദീർഘദൂരങ്ങളെന്ന നാമത്താൽ അവർ ഇന്നു അറിയപ്പെട്ടു പോരുന്നു. അവർമാരും സത്യം ഗ്രഹിച്ചു. സമാനദാനമോ, ശിക്ഷാഭയമോ, സ്വാഭിമാനമോ, ബഹുമാനിപ്രിയമോകൂടാതെ മനുഷ്യക്കു സത്യം അറിയിച്ചിട്ടുള്ളവർ അവർ മാത്രമാണ്. അവരിൽ സംസാരിച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധ

രൂപവിവശിയായി അവർ കണ്ടതും കേട്ടതും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു അവർ തന്നെയാണ്. അവരുടെ ലിഖിതങ്ങൾ ഇന്നുമുണ്ട്. വിശ്വാസദീപത്തിനടുത്തു അവയെ വിടുത്തി വായിക്കുമ്പോൾ യഥാർത്ഥതാപികനു ഭക്ഷണമാകേണ്ട നവനവങ്ങളായ അനേക നിത്യസത്യങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലുദിച്ചിട്ടുണ്ടായില്ല. അവർ ഉപദേശം ചെയ്യുന്ന സത്യങ്ങളുടെ സ്ഥിരീകരണത്തിനു തെളിവുകളൊന്നും ആവശ്യമില്ല. അവരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ തന്നെ സകല തെളിവുകളേയും അതിക്രമിയ്ക്കുന്നു. അവരുടെ പ്രവചനങ്ങൾ സംഭവിച്ചതോ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നതോ ഏതായാലും ശരി, നമ്മിൽ നിന്നു പൂർണ്ണവിശ്വാസം ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അവർ ദൈവത്തെ അറിയിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് അതുതങ്ങളെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരെ ജയിക്കുന്നതിനു പൈശാചികതന്ത്രങ്ങൾക്കു സാധിച്ചിട്ടില്ല. ആകയാൽ കണ്ഠസഹോദര, അന്ധതമാറി, സത്യം ദർശിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി ദൈവവരും പ്രാർത്ഥിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവം ബുദ്ധിയെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഏതാദൃശ സംഗതികളെ ഗ്രഹിയ്ക്കുന്നതിനു ആർക്കും സാധിയ്ക്കുന്നതല്ല.

കടശി, സത്യജ്ഞാനസമ്പാദനമാർഗ്ഗങ്ങളായി ജപവും ധ്യാനവും പ്രത്യേകിച്ചു അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായി ഉപദേശിച്ചശേഷം വൃദ്ധൻ യാത്രപറഞ്ഞുപിരിഞ്ഞു. വൃദ്ധോക്തികൾ യുവാവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ആഴമായി തന്നെ വേരുന്നി. ദീർഘദൂരങ്ങളുടെയും മറ്റു വേദലിഖിതങ്ങളുടെയും ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പാരായണം ചെയ്യണമെന്നുള്ള അതീവ വാഞ്ഛയാൽ ആ യുവാവ് ഹൃദയം പൂരിതമായി കഴിഞ്ഞു. യഥാർത്ഥ തത്വജ്ഞാനം അതിൽ മാത്രമെ കാണുകയുള്ളവെന്നു വേഗത്തിൽ ബോദ്ധ്യമായി. വേദഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഉരുവിട്ടു തുടങ്ങി. ഗണ്യമായ വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. അജ്ഞാനിയായിരുന്ന യുസ്തനോസ് ക്രിസ്തീയ മതമപലംബിച്ചു. മാത്രമല്ല ക്രിസ്തീയ മതപഠനങ്ങളുടെ യുക്തിയുക്തതയേയും അതിന്റെ ശ്രേ

ജ്ഞമേയും കുറിച്ച് അദ്ദേഹം ചുറ്റിനടന്നു പ്രസംഗം ചെയ്തു ഭൂസ്വത്തെയും വിറ്റു സാധുക്കൾക്കു വിഭജിച്ചുകൊടുത്തുകൊണ്ട് അപിവാഹിതനായി മൗലിഹാസ്യത്തെ അടുത്തുകരിച്ചു. വിശിഷ്ടസ്തോമിതാവേണ്ടി സ്വയസ്തിനെ ബലി കഴിഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ട് ശ്രേഷ്ഠമമാ

യി വേദാനില്ലായെന്നുള്ള ക്രിസ്തനാഥന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു വേദത്തെ പ്രതിപ്രാണൻവെടിഞ്ഞു രക്തസാക്ഷികളുടെ മുടി ചൂടുകയും ചെയ്തവെന്ന് ഒരിയ്ക്കലും വിസ്മരിക്കാവുന്നതല്ല. കണ്ടാലും! സത്യാഗ്രഹത്തിന്റെ പോക്കു!!!

അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്ത മഹതി.

(റവ. സക്കറിയാസ് പുവത്തുകൽ.)

മഹാത്മാക്കളുടെ മാതാക്കളാകുന്നതിന് ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സൗഭാഗ്യവതികൾ സാക്ഷാൽ മഹതികളുമായിരുന്നു. മഹാത്മാക്കളുടെ ഗണത്തിൽ മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന പുണ്യവാന്മാരുടെ മാതാക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതുകുറിക്കൂടി വാസ്തവമാണ്. മഹാനായ വി. ആഗസ്റ്റിനോസിന്റെ മാതാവായ വി. മോനിക്കയും, വി. ജൂയിസ് രാജാവിന്റെ മാതാവായ ബാർബറാണിയും, സത്യത്തിനുവേണ്ടി മരണം വരിച്ചാൻ മക്കളെ പ്രേരിപ്പിച്ച മക്സ് ബായക്കരുടെ മാതാവും, ലോകപ്രസിദ്ധകളാണല്ലോ. എന്നാൽ ഗുണഗണങ്ങൾകൊണ്ട് ഈ തരണീമണികളോട് അടുത്തു നിൽക്കുന്നതിന് യോഗ്യതയുള്ള ഒരു പീഠമാതാവാണ് സലേസ്യൻ സഭാസംഘകന്മാരും സുപ്രസിദ്ധനായ പാസ്റ്റർപ്പെട്ട ഡോൺബോസ്കോയുടെ അമ്മയായ മാർഗ്രറ്റ് ഒഷ്വാനോ. ഇവർക്ക് അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലായിരുന്നു എന്നൊരു വിശേഷവുമുണ്ട്. ഈ പോരായ്മ ആ ധന്യയിൽ വിളങ്ങിയിരുന്ന നാനാഗുണങ്ങളുടെ സമ്മേളനത്തിൽ ചന്ദ്രനിൽ കളങ്കമെന്നപോലെ മറയുകയോ, അവരുടെ ഗുണവൗജ്വല്യത്തെ ഉപരി പ്രശംസാർഹമാക്കിത്തീരുകയോ ചെയ്യുന്നു.

മാർഗ്രറ്റ് ഒഷ്വാനോ ഇററലിയിൽ പീഡ്മോണ്ടിലുള്ള ഒരു കൃഷീവല

ന്റെ പുത്രിയായി ഹെർപ്പൽ ജനിച്ചു. ചെറുപ്പത്തിൽ തന്നെ അവൾ വിവാഹിതയായി. സ്വഭത്താലായിരുന്ന ഫ്രാൻസിസ് ബോസ്കോയുടെ അകാലനിയ്ക്കണത്താൽ താരുണ്യത്തിൽ തന്നെ ആ തരണീമണി വൈധവ്യ ദുഃഖം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു. അന്നു പത്തൊൻപതു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമായിരുന്നു അവൾ മൂന്നു മക്കളുടെ മാതാവായിരുന്നു. ഇളയ കുട്ടിയായ ജോൺ ആണ് പിൽക്കാലത്തു ഡോൺബോസ്കോ എന്ന പേരിൽ ലോകപ്രസിദ്ധനായത്. മറ്റു രീത്തയുടെ ധനസ്ഥിതിയും വളരെ മോശമായിരുന്നതിനാൽ അവൾ വല്ലാതെ കഷ്ടമായി. അവൾക്കു അക്ഷരവിദ്യ അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു. കാരണം തന്റെ ബാല്യത്തിൽ പ്രഞ്ചവിപ്ലവം നിമിത്തം സ്വദേശത്തുള്ള പള്ളികൾക്കുള്ളിലും നിറുത്തലായി പോയതാണ്. അന്നു പീഡ്മോണ്ടഡ് പ്രഞ്ച അധീനത്തിലായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൾക്കു ജ്ഞാനത്തേപ്പറ്റി നല്ല മതിപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആ സ്ത്രീയുടെ ജന്മസിദ്ധമായ വിവേകവും സൂക്ഷ്മമായ ഭക്തിവിശ്വാസവും ജീവകാരുണ്യവും അക്ഷരവിദ്യയുടെ അഭാവത്തോ പരിഹരിച്ചു. ഒരു ക്രിസ്തീയ മാതാവിനു വേണ്ട ഗുണഗണങ്ങൾ അവളിൽ തികഞ്ഞിരുന്നു. തന്നിമിത്തമത്രേ സ്വജീവകാലത്തു തന്നെ അക്ഷരാഭ്യാസമില്ലാത്ത മഹതി എന്ന

കീർത്തി വിശേഷത്തിന്നു അവർ പാത്രമായത്.

സ്വന്തകൃതികളെ നന്നായി വളർത്തുന്ന കായ്കത്തിൽ മഗ്ഗരീത്തയുടെ ശ്രദ്ധമുഴുവൻ പതിഞ്ഞു. കുട്ടികളേ ഉചിതംപോലെ ലാളിക്കാനും ശാസിക്കാനും അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. മടിയായിരിപ്പാൻ ഒരിക്കലും അവർ അവരെ അനുവദിച്ചില്ല. ആ കുട്ടികൾക്കു തിന്നുന്നതിന്നു ഉണക്ക അപ്പവും ഉറക്കത്തിന്നു പെരും തറയും മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നൊള്ളു. സാധാരണ ജീവിതത്തിലെ നിത്യ സംഭവങ്ങളിൽ നിന്നു ശ്രേഷ്ഠങ്ങളായ സമാഗ്ഗപാഠങ്ങൾ കണ്ടുണ്ടാക്കു പഠത്തുകൊടുക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട ഒരു മിത്യാവും പിടിച്ചും ആ കുഞ്ഞമ്മയുണ്ടായിരുന്നു. സൂകൃതങ്ങളെപ്പറ്റി നീട്ടിച്ചിടിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു അവർ കുട്ടികളെ മുഷിപ്പിച്ചില്ല. ഒരു ഉദാഹരണം പറയാം. ഇളയ കുട്ടിയായ ജോൺ ഒരു ചെറുപക്ഷിയെ വലിയ കായ്കമായി വളർത്തിയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവൻ അതിന്നു ഒരു ചെറിയ പഴം കൊടുത്തു. അതു ആന്തിയോടെ വിഴങ്ങിയശേഷം പക്ഷി പഴം കിട്ടാൻ വീണ്ടും വാപൊളിച്ചു. 'നീ കൊതിതീരെ തിന്നുക' എന്നു പറഞ്ഞ് ജോൺ ഒരു കെട്ടു പഴം അതിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു. പക്ഷി അത്യാന്തിയോടെ ഒട്ടേറെ പഴങ്ങൾ തിന്നതിന്നാൽ ശ്വാ

സംമുട്ടി ചത്തുപോയി. ജോൺ അതിനെ എടുത്തുകൊണ്ട് ഓടി അമ്മയുടെ അരികെ ചെന്നു കഥയെല്ലാം പറഞ്ഞു കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. ഉടനെ മഗ്ഗരീത്ത പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമാണ്. "കുഞ്ഞേ! ഇതാണ് കൊതിയന്മാരുടെ അവസ്ഥ. മിതമറ തീന്നും കുടിയും അകാലമരണത്തിന്റെ ഒരു കാരണമാണ്."

വേറൊരവസരത്തിൽ മക്കളെ സമാഗ്ഗപാഠം പഠിപ്പിക്കുന്നതിന്നു അവർ ഒരു പട്ടിയേ വിഷയമാക്കി. അവർക്കു ഒരു പട്ടിയുണ്ടായിരുന്നു. മാർഗ്രറ്റ് അതിനെ സ്വന്ത പിതാവിന്റെ ഗൃഹത്തിൽ കൊടുത്തുവിട്ടു. എന്നാൽ ആ പട്ടി പലപ്പോഴും തന്റെ പൂർവ്വഗാത്തിലേക്കു ഓടിവരുകയും ആ ജന്തുവിന്റെ സമജമായ കൃതജ്ഞതയേ പലതരത്തിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ മഹതി ഒരവസരത്തിൽ പട്ടി വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ മക്കളോടൊന്നിനെ പറഞ്ഞു. "ഇതാനോക്കു, നാം വല്ല ഉചരിഷ്ടവും മാത്രം വല്ലപ്പോഴും കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആ ജന്തുവിന്റെ നന്ദികണ്ടാലും- ഹാ! നാം ദൈവത്തോടു ഇതിന്റെ പക്ഷതികൃതജ്ഞതയെങ്കിലും വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ? ദൈവം നമുക്കു എന്തെല്ലാം തന്നിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ഛായയിൽ നമ്മേ സൃഷ്ടിച്ച് ഒരാത്മവും നിത്യഭാഗ്യത്തിന്റെ അപകാരവും താൻ നമുക്കു തന്നിരിക്കുന്നു." (ഉടരം.)

ചെറുപ്പ പസഹോദരികൾ.

അമ്മേരിക്കനായ ഫാദർ ഡോളന്റെ സന്ദർശനവിവരണം.

(റവ. ഫാദർ എജീദിയൂസ് സി. ഡി.)

II.

ആദ്യമായിതന്നെ എനിക്കുനീങ്ങൾക്കും, എന്നുവേണ്ട ചെറുപ്പപ്പുരുക്കുക്കുൾക്കുവെക്കുന്നതെന്നു വളരെ കായ്കമായി മതിയ്ക്കപ്പെട്ടേണ്ട ഒരാളെ, അതെ പൗളിനെ, ഈശോയുടെ ആത്മസമ്മയെ,

വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ രണ്ടാമമയെന്ന അപരനാമമുള്ള പൗളിനെ, സന്ദർശിച്ച വിവരമാണു പറയുവാൻ പോകുന്നത്. ഞാൻലിസീയിൽ താമസിച്ചിരി

ക്കുകയിൽ ഒരുദിവസംകാലത്തു വി. കുർബാനക്കുമുമ്പ് ന. വി. കൊച്ചുതേ സ്വാധ്യായ് “ഈ ദിവ്യപുഷ്പ നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ വിനിയോഗിക്കുന്നതിന്നു നിനക്കു വിട്ടുതന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ എനിക്ക് നിന്റെ സഹോദരിയായ പൗളിനെക്കണ്ടു സംസാരിക്കണം എന്നുള്ളസംഗതി സ്മരിച്ചാലും” എന്നു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു ആ വിശുദ്ധയുടെ കവറിടത്തുകൽതന്നെ കുർബാനയും ചെയ്തില്ല. അന്നുശ്വേതദേശം ഉച്ചയോട്ടുകൂട്ടികൾക്കുചിത്താ മാത്തിന്റെ പാതക്കൽ ചെന്നു അവിടെ ഒരു ചെറിയ ചരട്ടിൽ തൂക്കിയിട്ടിരുന്നമണി അടിച്ചു. തൽക്ഷണം പാതിൽക്കുരിയായ സഹോദരിവന്നു പാതിൽ തുറന്നു. ഉടനെ ഞാൻ - “സഹോദരി! ആഞ്ഞസമ്മയെക്കണ്ടു എന്നിക്കൊന്നു സംസാരിക്കണം” അതിന്നു ആസഹോദരി “അമ്മ പാതിൽമുറിയിൽ ഒരിക്കലും പരീക്ഷിച്ചില്ല” എന്നുപറഞ്ഞു. അവിടെ തൂക്കിയിട്ടിരുന്ന ഒരുപലക കാണിച്ചുകൊണ്ടു, “അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ തിരസ്സുരിക്കപ്പെടാൻ നിർബന്ധിതരാകാതിരിപ്പാൻവേണ്ടി തീർത്ഥയാത്രക്കാർ ചെറുപുഷ്പത്തിന്റെ സഹോദരികളൊട്ടു സംസാരിക്കുന്നതിന്നു ആവശ്യപ്പെടരുത്തരുതെന്നു. അവളുടെ സഹോദരികളേ എന്നാൽതന്നെയും നമസ്കാരത്തിന്നായി അനുവദിക്കുന്നതിൽ കാണിക്കുന്ന അവരുടെ പരിത്യാഗത്തിന്നു തക്കപ്രതിഫലംചെറുപുഷ്പം നൽകാതിരിക്കുകയില്ല” എന്നുഎന്നെ പായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചു. എന്നുപരീക്ഷിച്ചും ഞാൻ ആ സഹോദരിയോടു “ഒരുപ്രത്യേക ഉപകാരമായിട്ടു ഊകാർഡ് ആഞ്ഞസമ്മക്കു കൊടുക്കുമോ? എന്നിക്ക് അമേരിക്കയിൽപെച്ചു അവരുടെ പലപല എഴുത്തുകൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. ഞാൻ അമേരിക്കയിലെ ചെറുപുഷ്പസഖ്യത്തിന്റെ ഡയറക്ടറാണ്. അതു ലോകത്തിൽ ഇന്നു വി. കൊച്ചുതേസ്വാധ്യായുടെ ബഹുമാനാർത്ഥം സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന സഖ്യങ്ങളിൽപെച്ചു ഏറ്റവും പച്ചതാണ്. ഒരു പക്ഷേ ഈ കാരണത്തേക്കുറിച്ച് ആഞ്ഞസമ്മ എന്നെ കാണുന്നതിന്നു വരു

മായിരിക്കും” അതിന്നു ആ സഹോദരി “കൊള്ളാം അച്ചാ ഞാൻ ഇതു അമ്മയ്ക്കു കൊണ്ടു കൊടുക്കാം” എന്നുപറഞ്ഞു. മണിമുറിയുടെ പാതിൽതുറന്നു അവിടെ, ഇരിക്കുന്നതിന്നു ഒരേസ്ഥലം കാണിച്ചുതന്നിട്ടുതട്ടത്തിൽ അകത്തോട്ടുപോയി. ഞാൻ അവിടെ-കൽമല മാത്തിന്റെപാതിൽമുറിയിൽ-അവിരിക്കുപുറത്തു- എത്രസംഭ്രമത്തോടും എന്നാൽ ശരണത്തോടും കൂടെയാണു ഇരുന്നതെന്നു നിങ്ങൾതന്നെ ചിന്തിച്ചുകൊൾവിൻ. ആസഹോദരി തിരിച്ചുവരുമോ? ചെറുപുഷ്പത്തിന്റെ സഹോദരിയോടു സംസാരിക്കുന്നതിന്നുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നിക്കുണ്ടാകുമോ? അതൊ നിഷ്കരുണമായി ഞാൻ നിരാശപ്പെടേണ്ടിവരുമോ? ആർക്കറിയാം- ഞാൻറോമ്മായിൽപെച്ചു പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകപ്പെടുന്നതിനായി ‘ആൻറികാമറായി’ൽ അത്യാശയോടെ ഇരുന്നതിലുംപലിയൽക്കുറുപ്പുപുമാണു പൗളിനെക്കുറുപ്പാൻ. അവിടെഇരുന്നതു്. ഇങ്ങനെയുള്ള വിചാരങ്ങളാൽ ആവൃതനായിരിക്കുകയിൽ വിരിയുടെ പുറകിലുള്ള പാതിൽതുറക്കുന്ന സ്വരം ഏന്റെ ചെവികളിൽപ്പെട്ടു. എന്നാൽ കാലടിയുടെ ശബ്ദം കേട്ടതുതന്നെയല്ല. ഉടനെമുന്നറിവുപോരുന്നതും കൂടാതെ ‘കൽമലിത്താ സഹോദരികൾക്ക് സഹജമായ “Deo gratias” ‘ദൈവത്തിന്നു സ്തുതിയായിരിക്കട്ടെ’ എന്നുഉപചാരവും കൂടും കേട്ടു. ഹാ! എന്തൊരു സ്വരം, എത്രമാർദ്ദവം, എത്രനവമായതു! കഷ്ടംഈ വിദേശജ്ഞങ്ങളൊന്നും ആ വിശിഷ്ട സ്വരത്തോ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന്നു പ്രാപുണ്ടല്ല. പൗളിന്റെസ്വരം പണ്ടേതന്നെ എന്നിങ്ങു പരിചയമുള്ളതുകൊണ്ടു് അതുഅവളുടെതാണെന്നു ഉടനെ മനസ്സിലായി. തൽക്ഷണം ഞാൻ അറിയാതെതന്നെ “അതു പൗളിൻതന്നെയൊ” എന്നുചോദ്യം എന്നിൽനിന്നു ബഹിർഗ്ഗമിച്ചു. വീണ്ടും ആ സ്വരം “അതെ അച്ചാ, പൗളിൻതന്നെ” എന്നുത്തരിച്ചു. ഇതു കേൾക്കയിൽ ഞാൻ സ്വപ്നനേരത്തേക്കു ഇതികത്ത്വതാമ്യധനമായിനിലകൊണ്ടുപോയി. ആവാത്സല്യ സഹോദരിയുടെ-

അതേ- വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ രണ്ടാമത്തെയുടെ നമുക്കുത്താണു നില്ക്കുന്നതെന്നു വിചാരിക്കുകയിൽ ഒരു പാരവശ്യം എന്നെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നതായി തോന്നിപ്പോയി.

വിനയം കൊച്ചു ത്രേസ്യായു മായുള്ള അവളുടെ നടപടികളേപ്പറ്റിയുള്ള വിചാരപരമ്പരകൾ എന്നെ ആവരണംചെയ്തു. ഉദാഹരണമായി അവളുടെ വാത്സല്യമാതാവിന്റെ അന്ത്യസമയത്തേകാഴ്ച ഒരു ഇടിമിന്നൽപോലെ എന്റെ ബോധത്തിൽവന്നു. കട്ടിലിനു ചുറ്റും പുതിമാർ എല്ലാവരും മുട്ടിന്മേൽ നില്ക്കുന്നു. ചെറുപുഷ്പവും അടുത്തുണ്ട്. അവസാനനാഴികയടുത്തു. അവളുടെ സംസാരസ്വാതന്ത്ര്യം നശിച്ചു. അവൾ സംവധാനത്തിൽ പൗളിന്റെ കരങ്ങളെ പിടിച്ചു കട്ടിലിനരികേയുള്ള പുതിമാരെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചശേഷം പ്രസ്തുത കൈകളെ ഉയർത്തി തന്റെ മുണ്ടോടു ചേർത്തു വളരെ ബാഹുമാനപൂർവ്വം ഒന്നു ചുംബിച്ചു. ഇതുവഴിയായി പൗളിനാണ് അവരുടെ അമ്മയായി ഇരിക്കേണ്ടതെന്നും ചുംബനംമാതാവിന്റെ അധികാരത്തെ അവൾക്ക് പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു എന്നും അവൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി.

ഹാ! ഇതാ എന്റെ മുമ്പാകെ, വിരിക്കുകയുള്ള പൗളിൻ, കൊച്ചുത്രേസ്യാ കൗമാരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതുവരെയുള്ള മാർട്ടിന്റെ വീട്ടിലെ സ്വാമിനി-മാതാവ്- കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെ വളരെ നിഷ്ഠയുള്ള- എന്നാൽ വളരെ സ്നേഹമുള്ള ഉപാധ്യായിനി- നില്ക്കുന്നു. ഉടൻ ടി ചെറുപുഷ്പത്തിന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവം എന്റെ ഓർമ്മയിൽ പാഞ്ഞുകയറിവന്നു. അതു പൗളിന്റെ സ്വഭാവത്തേ പ്രസ്താവിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ ഒന്നു തന്നെയായിരുന്നു. വേനൽക്കാലത്തു ഒരു മദ്ധ്യാഹ്ന സമയം, പിതാവുമായുള്ള ഒരു നടപ്പിനുശേഷം, തിരിച്ചുവന്ന കൊച്ചുത്രേസ്യാ പൗളിനോടു “ഓ! പൗളിൻ! ഞാൻ എന്തുദാഹിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിയാമോ? എന്നു ചോദിച്ചു. പൗളിൻ അവളെ പരിത്യാഗത്തിന്റെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കണം എന്നു കരുതി

“ത്രേസ്യാ നിന്റെ ദാഹം അടക്കി ഒരു പാപിക്കുപേണ്ടി കാഴ്ചവെക്കുവാൻ പാടില്ലയോ” എന്നുത്തരിച്ചു. ചെറുപുഷ്പം അവളുടെ വലിയ കണ്ണുകളോടു തുറിച്ചുയർത്തി കുറെനേരം പൗളിനെ നോക്കിയ ശേഷം തന്റെ പരിത്യാഗത്തിന്റെ പരിമാണത്തേ അറിയിക്കത്തക്കതായ ഒരു ദീർഘശ്വാസത്തോടുകൂടി “ഉപ്പു പൗളിൻ” എന്നു മറുപടി പറഞ്ഞു. ഉടനെ പൗളിൻ മനസ്സിലിത്തു കുറെനല്ല പാനീയം കൊണ്ടുവന്നുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ അതു ഇടർച്ചയായി കരുതി തുടന്നു പറയുന്നു “ഓ! ഒരിക്കലുമില്ല. ഇത് സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പാപിയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ? നല്ല കാര്യം! ഒരിക്കലുമില്ല!!” ഉടൻ പൗളിൻ പരിത്യാഗം സ്വതേ വരിച്ചുകൊണ്ട് പുണ്യം സമ്പാദിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നും, എന്നാൽ അതോടുകൂടെ ഇപ്പോൾ അനുസരണയുടെ പുണ്യം കൂടെ കൂട്ടേണമെന്നും വിസ്മരിച്ചു പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ശിക്ഷാക്രമമാണ് പൗളിനിൽനിന്നും ചെറുപുഷ്പം സ്വീകരിച്ചത്.

ഇതാ വീണ്ടും ചെറുപുഷ്പത്തിനു ഗുഹജോലികൾ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുത്ത ആ സഹോദരി എന്റെ മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്നു. കൊച്ചുത്രേസ്യായ്ക്ക് ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ജോലികളിൽ ഒന്നു പടിവാതിൽ സൂക്ഷിച്ചായിരുന്നു. അവൾക്കുതു വളരെ രാല്പുർമുള്ള കാര്യമായിരുന്നു. പ്രത്യേകമായി തികച്ചാഴ്ചത്തോറും-എന്തെന്നാൽ അന്നു മാർട്ടിന്റെ പടിഞ്ഞാൽ ദരിദ്രദാഹം ഓടിക്കൂടിയിരുന്നു. പടിഞ്ഞാൽ മണിയുടെ സ്വരം കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ അവൾ പാഞ്ഞുചെന്നു വാവരം അറിഞ്ഞു പൗളിനെ അറിയിച്ചിരുന്നു. ഒരുദിവസം അവൾ ഓടിവന്നു “ഓ! പൗളിൻ! ഒരു പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീ രണ്ടു പിഞ്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളെയും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാ കൊടുക്കേണ്ടതു് വേറെ രീതിയിൽ ഒരു സാധുവിനു ധർമ്മം കൊടുത്ത ശേഷം സന്തോഷത്താൽ രിളങ്ങുന്ന മുഖത്തോടുകൂടിവന്നു “പൗളിൻ! ആ സാധുവായ മനുഷ്യൻ ‘പ്രിയകുഞ്ഞെ ദൈവം നിന്നെ ആശീർവദിക്കും’ എന്നു പറഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോയി” എന്നറിയിച്ചു.

ഈ പൗളിനാണ് കൊച്ചുത്രേസ്യയുടെ അന്ത്യക്ഷണത്തിൽ അവളോടുകൂടെ ഇരിക്കുകയും അവളുടെ അവസാന നാഴികയിൽ സഹോദരികൾക്കുളും വന്നു കൂടുന്നതിനായി മണിത്തടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരമുള്ള വിചാരപരമ്പരകളാണ് ചെറുപുസ്തകസഹോദരിയുടെ മുമ്പാകെ നില്ക്കുകയിൽ എന്നിൽ പൊങ്ങിവന്നത്. ആകയാൽ സ്വല്പനേരത്തേക്ക് സംസാരവശമായിത്തീർന്നതിൽ അതുതപ്പെടാനില്ലല്ലോ.

അതിന്റെശേഷം ഞാൻ 'ഓ മദർ! പി. കൊച്ചുത്രേസ്യയുടെ സഹോദരിയോട് സംസാരിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം കിട്ടിയതിനാൽ എന്നിക്കുള്ള സന്തോഷം പറഞ്ഞറിയിക്കുവാൻ ഞാൻ അശക്തനാണ്.' എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ആ സ്വരം വീണ്ടും "ഓഹാദർ! അവിടത്തേക്കു സന്തോഷമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കും സന്തോഷം തന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അച്ചൻ അമേരിക്കയിൽ ചെറുപുസ്തകത്തിനെ പരത്തുന്നതിനു വളരെ കൈ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടു."

ഞാൻ- ഉവ്വ, എന്നാൽ നിങ്ങളുമായിട്ടുള്ള ഈ സന്ദർശനം ഞാൻ ചെയ്തതും ഇനിയും ചെയ്യാനിരിക്കുന്നതുമായ സകലപ്രവൃത്തികൾക്കും അളവറവിധം പ്രതിസമ്മാനം തന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മദർ- ഏകനായിരിക്കുന്ന അങ്ങേ മുമ്പാകെ വന്ന സംസാരിച്ചാൻ എന്നുപാടില്ലാ എന്നു അറിയാമല്ലോ? ഞങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണം ആവശ്യം കൂടാതെയുള്ള സംസാരത്തെ കഠിനമായിട്ടുടക്കുന്നു. എന്നാൽ അച്ചൻ ചെറുപുസ്തകബഹുമാനാത്മം സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന സംഘത്തിന്റെ ഡയറക്ടർ ആയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇപ്പോൾ അങ്ങേ മുമ്പാകെ വന്നിരിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിനുശേഷം സഖ്യത്തേക്കുറിച്ചും അംഗങ്ങളുടെ ചുമതലയെക്കുറിച്ചും നമ്മുടെ കപ്പേളയേക്കുറിച്ചും പലപലവിധരങ്ങളേയും ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. പിന്നീട് വ്യാഴാഴ്ചത്തോറും കപ്പേളയിൽ കൂടുന്ന ജനബഹുലതയെ

കാണിക്കുന്ന ഒരു മോട്ടോ അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതു പിന്നീട് അയച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. രക്തനന്ദരം അല്പധാനങ്ങളായ വിലസംസാരങ്ങൾ നടന്നു. അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ ചില ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിനു ഞാൻ അനുവാദം ചോദിക്കുകയും സസന്തോഷം അതിനു അനുമതി നൽകുകയും ചെയ്തു.

ഞാൻ- മദർ! ചെറുപുസ്തകത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തു സഭാംഗങ്ങളായ സഹോദരികൾ അവളെ ഒരു പുണ്യവതിയെപ്പോലെയാണോ കരുതിയിരുന്നതു്?

മദർ- അല്ല. അവളെ ഒരു പുണ്യസ്ത്രീയായിട്ടു മാത്രം അവർ പരിഗണിച്ചിരുന്നു. അല്ലാതെ വരുംകാലത്തിൽ വിശുദ്ധയായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഒരാളായി അവളെ കരുതിയിരുന്നെന്നു ഏന് എനിക്ക് അറിവാൻ പാടില്ല.

ഞാൻ- അവളിൽ അസാധാരണമായി വല്ലതും കണ്ടിരുന്നോ?

മദർ- അവൾ ഒരു സാധാരണ സഹോദരിയല്ലെന്നു അവർക്കു അറിയാമായിരുന്നു. അവൾ മാധ്യമങ്ങളുടേയും സൗമ്യതയുടേയും ആയിരുന്നു എന്നു തന്നെയല്ല സകല പുണ്യങ്ങളിലും അവൾ പരിപൂർണ്ണയായിരുന്നു എന്നും അവർക്കു അറിയാമായിരുന്നു.

ഞാൻ- രണ്ടാമത്തായ നിങ്ങൾ - അവളുടെ വിശ്വസനീയ വചനങ്ങളേ കൈക്കൊണ്ട നിങ്ങൾ - ഏകിലും ദൈവം അവളെ ഒരു പ്രത്യേക ജോലിക്കായി (Mission) തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞിരുന്നോ?

മദർ- ഉവ്വ അച്ച! ഏന്റെ സഹോദരി സാധാരണതരത്തിലുള്ള സ്ത്രീയായി അല്ല എന്നു എനിക്ക് നല്ലപോലെ അറിയാമായിരുന്നു. അവൾക്കു ദൈവം തന്റെ അസാധാരണയും അതിവിശേഷവുമായ വരപ്രസാദങ്ങളെ പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്ക് നല്ലബോധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. ഇതുപ്രധാനമായി അവളുടെ

ജീവിതാന്ത്യത്തിൽ “എന്റെ വേലയെ എന്റെ മരണശേഷം ആരംഭിക്കും; ഭൂമിയിൽ നന്മ ചെയ്യുന്നതിനായിട്ട് എന്റെ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കാൾ ചിലവഴിക്കും. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഞാൻ രോസപൂഷ്പങ്ങളെ വാങ്ങിക്കും” എന്ന പ്രവചനങ്ങളെ ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ നല്ലവണ്ണം എന്നിക്ക് മനസ്സിലായി. അപ്പോൾ അതു സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവിന്റെ പ്രേരണയാൽ ഉണ്ടായെന്നൊന്നിശ്ചയിച്ചു. അതു മുതൽ അവളുടെ അധരങ്ങളിൽ നിന്നു വീഴുന്ന യാതൊന്നും രേഖപ്പെടുത്താതെ ഞാൻ വിട്ടിരുന്നുമില്ല. അന്നത്തേ

ക്കാൾ ഇന്നാണ് അവളെ ദൈവം ഒരു പ്രത്യേക ജോലിക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തു. തിരഞ്ഞെടുത്ത എന്തെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കുന്നത്”

പ്രിയസ്നേഹിതരേ! സമയം അതികൂർച്ചപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പൗളിനുമായിട്ടുള്ള സന്ദർശനം തന്നെ തീർന്നിട്ടില്ല. അവർ പരസ്പരം അടുത്തു വന്നിട്ടും സ്ട്രീകർക്കായിട്ടും ഒരോ സന്ദേശം അയച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അതേ നാളത്തേ പ്രസംഗത്തിൽ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു തരാം. അതോടുകൂടി പൗളിന്റെ സന്ദർശനവിവരം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. (തുടരും)

സംശയം നിങ്ങളിലേയ്ക്കായി.

ഒരു വാസ്തവ സംഭവം.

(ഒരു യുവവൈദികൻ)

സ്നേഹിതരേ! രാജ്യത്തു മൊൺകാസ എന്ന പട്ടണത്തിൽ പട്ടണ ഭരണനായ ഒരു യുവവൈദികൻ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം പട്ടണ സംശയക്കാരനായിരുന്നതിനാൽ, “താൻ ശരിയായിട്ടും തക്ക ഒരു കാര്യത്തോടും തിരുസഭയുടെ പട്ടപ്രകാരവും ആണോ വൈദികപട്ടം സ്വീകരിച്ചത്?” എന്നുള്ള വിചാരം അയാളുടെ ജീവിതത്തെ വിഷാദസംപൂർണ്ണമാക്കിയിരുന്നു. എന്നതന്നെയല്ല, പലപ്പോഴും ദിവ്യബലി അർപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നു കടന്നു തിരിയുമ്പോഴും അതു കാരണമായി ഭവിച്ചു. ഇതിനുള്ള ഏക സിദ്ധൗഷധം അദ്ദേഹം കണ്ടു പിടിച്ചത് ഇപ്രകാരമാണ്: “മെത്രാന്റെ പക്കൽ പോയി സംശയത്തിന് കീഴ് വീണ്ടും തിരുപ്പട്ടം സ്വീകരിക്കുകതന്നെ. ഇതുമാത്രമാണ് ഉത്തമപോം പഴി” എന്ന മനസ്സിൽ കരുതി അതിനായുള്ള മുൻകരുതൽ എല്ലാം തന്നെ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. ഇങ്ങനെ ഇരിക്കുകയിൽ ദൈവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുരുപട്ടസ്വീകരണത്തിന്റെ സാധ്യതയേ അദ്ദേഹത്തിന് അറിവില്ലെന്നതിനാൽ

മനസ്സായി. എങ്ങിനെയെന്നാൽ, ക്രിസ്തുമസ് ദിവസം അടുത്തു. ദേവാലയത്തിലെ മണിനാദം അർദ്ധരാത്രി പൂജയ്ക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചു. ദേവാലയവും പരിസരപ്രദേശങ്ങളും ജനാവലിയാൽ നിറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞു. പള്ളിയുടെ ഒരു ഭാഗത്തു പുൽക്കൂട്ടിൽ വൈയ്ക്കോൽ കൊണ്ടുള്ള ഒരു മെത്തയിൽ ഉണ്ണിയീശോ കിടക്കുന്നു. സുഗന്ധവാഹികളായ പുഷ്പങ്ങൾ പുൽക്കൂട്ടിനെ അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. അർത്താരകൾ ദീപാവലികളാൽ പ്രശോഭിതങ്ങളായി. ഈ ശുഭമുഹൂർത്തത്തിൽ നമ്മുടെ വൈദികനെന്നാണ് ആഘോഷപൂജയ്ക്ക് അധികാരികൾ നിയമിച്ചത്. കല്പന ഒരു വശത്തു, സംശയം മറുവശത്തു. ഹൃദയസമാധാനം അയാളെ വിട്ടു കൈകൾ വിറച്ചു തുടങ്ങി. അധരങ്ങൾ ഭീതിയാൽ വിളറി പരശായി. എന്തിനധികം. സഹകർമ്മികൾ അദ്ദേഹത്തെ അർത്താരയിൽ കൊണ്ടുവന്നു കഴിഞ്ഞു. ദിവ്യപൂജയും ആരംഭിച്ചു. ഓരോ കൂദാശ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള സമയമായി. ജനാവലി നിശ്ശ

ബുദ്ധിയില്ലായ്മ. പള്ളിമണികൾ ഈ ദിവ്യമുഹൂർത്തത്തേ സകലരേയും അറിയിച്ചു. നമ്മുടെ വൈദികൻ “കുടാര മൊഴികൾ” ഉച്ചരിച്ചുകഴിഞ്ഞു, ആ ദിവ്യ അപ്പത്തെ സകലരും ആരാധിക്കുന്നതിനായി ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു. അപ്പോൾ ഇതാ അവിടെ പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്ന നിശ്ശബ്ദതയെ ഭഞ്ജിച്ച ഒരു ചെറു വൈതൽ “അമ്മേ നോക്കുക. എത്ര മനോഹരമായ ഒഴുക്കി! അതാ അർത്താരയിലേക്കു നോക്കുക” എന്നു സന്തോഷപൂരിതനായി തിളങ്ങുന്ന മുഖത്തോടുകൂടി വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ വൈതലിന്റെ മാതാവ് അവനെ ശാസിച്ചു മിണ്ടേണ്ടുന്നതിനു പ്രമാണിച്ചു. അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരിൽ ആർക്കും തന്നെ ഈ ദിവ്യകാഴ്ച കാണുന്നതിനു സാധിച്ചില്ല. കുട്ടി വീണ്ടും അർത്താരയിലേക്കു തന്നെ നോക്കിയിരിപ്പായി. സ്വപ്നമയത്തിനുള്ളിൽ ചാടിപ്പോകുന്നതു തന്നെ തനിക്കു ലഭിച്ച ശാസനയെ മറന്നു സന്തോഷം ചിതറുന്ന മുഖത്തോടും ആനന്ദബാഷ്പങ്ങൾ കവിഞ്ഞൊഴുകുന്ന നേത്രങ്ങളോടുംകൂടെ. “ഹാ! എത്ര അഴകുള്ള ഉണ്ണി. പുൽക്കൂട്ടിൽ കിടക്കുന്ന ആ ഉണ്ണിയെപ്പോലെ തന്നെയിരിക്കുന്നു” എന്നു വീണ്ടും നിലവിളിച്ചു ആ ദിവ്യകാഴ്ച കാണുന്നതിനു സ്വമാതാവിനെ ക്ഷണിച്ചു. അവളാകട്ടെ യാതൊന്നും തന്നെ കണ്ടില്ല. പട്ടക്കാരൻ പൂജ തുടർന്നുകൊണ്ടു തന്നെ പോയിരുന്നു. അവസാനത്തിൽ ആ ദിവ്യബലിയെ അദ്ദേഹം കൈക്കൊള്ളുകയിൽ ഈ കാഴ്ച മറഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ കുട്ടിയുടെ മുഖം വിളറി. ദുഃഖത്തിന്റെയും സന്താപത്തിന്റെയും ലക്ഷണങ്ങൾ അവനിൽ പ്രവേശിച്ചു. നേത്രങ്ങളിൽ നിന്നു ചുടുകണങ്ങൾ പ്രവഹിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ വൈദികൻ കർമ്മങ്ങളും അവസാനിപ്പിച്ചു മടങ്ങി സങ്കീർത്തിയിൽ വന്നു. കുട്ടിയുടെ പ്രലാപവും സങ്കടവുംകണ്ടു മാതാവു രണ്ടാമത്തെ പൂജയും കൂടി കാണുന്നതിനു ഉറച്ചു അവിടെത്തന്നെ താമസിച്ചു. ഏകദേശം പ്രഭാതമായപ്പോൾ വീണ്ടും നമ്മുടെ വൈദികൻ തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ അണി

ഞ്ഞു ദിവ്യപൂജയ്ക്കായി അർത്താരയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഈ പ്രാവശ്യം മാതാവും വൈതലും അർത്താരയോടു വളരെ അടുത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലം കൈവശമാക്കി, നടക്കുവാൻ പോകുന്ന സഭാവത്തെ പാർത്തു അക്ഷമരായി നിന്നു. ഇതാ ദിവ്യമുഹൂർത്തം അടുത്തുവരുന്നു. കുട്ടിയുടെ ജിജ്ഞാസ പതിന്മടങ്ങു വർദ്ധിച്ചു. പട്ടക്കാരൻ കുടാരവചനങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചുകഴിഞ്ഞു അതിനെ ഉയർത്തി ജനങ്ങളെ കാണിക്കുകയിൽ വൈതൽ ചാടി എഴുന്നേറ്റു ഉയർന്നു സ്വരത്തിൽ “അതാ അമ്മേ! ഉണ്ണി പിന്നെയും വന്നിരിക്കുന്നു. നോക്കുക. അമ്മ കാണുന്നില്ലേ! എത്ര മനോഹരം” എന്നു നിലവിളിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴും അവളുടെ നേത്രങ്ങൾ പൂട്ടപ്പെട്ടതായി കാണപ്പെട്ടു. ആകയാൽ അവൾ കുട്ടിയെ വീണ്ടും ശാസിച്ചു മടങ്ങേണ്ടതായി വന്നു. ഇതിനെ തുടർന്നു തന്നെ മൂന്നാമത്തെ പൂജയും തുടങ്ങി. ഭക്തപരഞ്ഞ സംഗതികൾ അതിലും നടക്കുകയുണ്ടായി. ഈ സംഭവം കണ്ണാകണ്ണികയാ ക്ഷണത്തിൽ നാടെങ്ങും പരന്നു. ജനങ്ങൾ ദൈവ മഹത്വത്തെ കൊണ്ടാടി, അവസാനമായി നമ്മുടെ വൈദികനും ഇതുകേൾക്കുന്നതിനു ഇടയായി. ഉടൻകിപ്രസ്തുത മാതാവിനേയും വൈതലിനേയും തന്റെ പക്കൽ വരുത്തി വിവരം മുഴുവനും മനസ്സിലാക്കി. തൽക്ഷണം തന്റെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ സാധുതയെ ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കുകയും അപ്പോൾ തുടങ്ങി തന്റെ ചഞ്ചല സ്വഭാവം നീങ്ങിപ്പോകുന്നതിനു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ശേഷം തന്റെ പൂജകാണുന്നതിനു ദിവസേന വരണമെന്ന് അവരോടു ശുഭവചനം കേട്ടു. കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സംശയമാകുന്ന കടലിൽ വീണ്ടും അദ്ദേഹം ചാടി. പട്ടസ്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു സംശയവും തുടങ്ങി. ഇങ്ങനെ പലനാൾ കഴിഞ്ഞു. ഒരു ദിവസം രാവിലെ അദ്ദേഹം പൂജ അർപ്പിക്കാൻ പോയി. നമ്മുടെ കുട്ടിയും സന്നിഹിതനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മൂന്നു പടത്തിന്റേകൾ എടുത്തു കൊണ്ടു പതിവുപോലെ പൂജ ചെയ്യുന്നതിനായി പോയി.

എന്നാൽ കൊണ്ടുപോയതിൽ ഒന്നുകൂടാശ ചെയ്യാതെ നീക്കിവച്ച കൂടാശ ചെയ്യാത്ത ആ തിരുദാസ്യ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. “ഹ! അതൽ ഉണ്ണിയില്ലല്ലോ” എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. മറ്റൊരു ഉയർത്തിയ ക്ഷണം “ഇതാ ഉണ്ണി അവിടെ കാണപ്പെടുന്നു” എന്നു അത്ഭുതദരിതനായിത്തീർന്നുവന്നു.

പറഞ്ഞു. ഇതോടുകൂടെ നമ്മുടെവെദികന്റെ സംശയമെല്ലാം നീങ്ങി. സന്തോഷത്താൽ മതിമറന്നു വിശുദ്ധനായ സിമയോനെപ്പോലെ “ഓ! കർത്താവേ, അങ്ങേ വചനംപോലെ അവിടെത്തെങ്ങനെയെന്നു ഇനിവിട്ടയയ്ക്കേണമേ” എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു.

൧൯൨൯ കർമ്മാസത്തിലെ തിരുഹൃദയസഭക്കാരുടെ പൊതുനിയോഗം.

തിരുസഭയും യുവജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസവും.

ലോകത്തിലെവിടെ നോക്കിയാലും വിദ്യാഭ്യാസത്തിലുള്ള ഭ്രമം നാശിക്കുവാൻ വലിച്ചുവരുന്നതായിക്കണ്ടാം. എല്ലാ രാജ്യങ്ങളും അവയുടെ മുതലെടുപ്പിൽ ഒരു വലിയ ഭാഗം അവിടത്തെ യുവജനങ്ങളുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലേക്കു വിനിയോഗിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. യൂറോപ്പു രാജ്യങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസ ഫലമായുണ്ടായ നാനാവിധമായ പരിഷ്കാരങ്ങൾ ഇതര രാജ്യങ്ങളെ ഈ വിഷയത്തിൽ ശ്രമിക്കുന്നതിന്നു ശക്തിയായി പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല.

ങ്ങളെല്ലാം നാശകരമായേപരിണമിക്കുകയുള്ളവെന്നും കത്തോലിക്കാ സഭ എത്രയും ദിവ്യ ബോധജ്ഞാനത്തോടെ തന്റെ മക്കളെ പ്രബോധിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ വിധമുള്ള സഭയുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് യൂറോപ്പു രാജ്യങ്ങളുടെ അഭിവൃദ്ധിയും ഉന്നമനവും ഉൽഭവിച്ചതായത്. എന്നാൽ രാജ്യങ്ങൾ പ്രബലപ്പെടുകയും, സഭാവിരോധികൾ വലുകയും ചെയ്തതോടുകൂടെ രാജ്യാധികാരികൾ വിദ്യാഭ്യാസം പുണ്യമായി തങ്ങളുടെ അധികാരസീമയിലേക്കു വലിച്ചു തുടങ്ങി. ദൈവത്തേയും മതകാര്യങ്ങളേയും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നു നിഷ്കാസനം ചെയ്തതുടങ്ങി. തന്നിമിത്തം ദൈവ വിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയുമില്ലാത്ത ചെറുപ്പക്കാർ ദിനംപ്രതി വലിച്ചുവരികയും, കാലക്രമത്തിൽ ജാതികളെല്ലാം ഈ നിലയിലായിത്തീരാനുള്ള ആപത്തിൽ പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ദോഷഫലങ്ങൾ രാജ്യാധികാരികൾ തന്നെ അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങി.

എന്നാൽ യൂറോപ്പിലേ വിദ്യാഭ്യാസം കുറുമ്പുവരെ കത്തോലിക്കാ തിരുസഭതന്നെയാണു നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നതു. യുവജനങ്ങളുടെ മാനസിക വികാസത്തിന്നു ആവശ്യപ്പെട്ടവ എന്നു ഞ്ഞു നല്ലപോലെ ഗ്രഹിച്ച് തദനുസരണമായി സഭാമാതാവു വിദ്യാഭ്യാസ പദ്ധതികളെ രൂപീകരിച്ചിരുന്നു. മനുഷ്യനു സർവ്വപ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു മതബോധമാണെന്നും അതിനെ തിരസ്കരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസംപ്രദായം

യുവജനങ്ങളുടെ അധികാരസീമയിലേക്കു വലിച്ചു തുടങ്ങി. ദൈവത്തേയും മതകാര്യങ്ങളേയും വിദ്യാലയങ്ങളിൽ നിന്നു നിഷ്കാസനം ചെയ്തതുടങ്ങി. തന്നിമിത്തം ദൈവ വിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗ നിഷ്ഠയുമില്ലാത്ത ചെറുപ്പക്കാർ ദിനംപ്രതി വലിച്ചുവരികയും, കാലക്രമത്തിൽ ജാതികളെല്ലാം ഈ നിലയിലായിത്തീരാനുള്ള ആപത്തിൽ പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ ദോഷഫലങ്ങൾ രാജ്യാധികാരികൾ തന്നെ അനുഭവിച്ചു തുടങ്ങി.

യപ്പോഴാണ് അപരരെ കണ്ണുകൾ തുറക്കാൻ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതു്. മതരഹിതമായ വിദ്യാഭ്യാസം രാജ്യത്തിനു ആവശ്യമെന്ന രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയും, പഴയ രീതിയിലുള്ള പിന്തിരിയുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ പലത്തും ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഈ ദുർഭാഗ്യ ഘട്ടങ്ങളിലെല്ലാം കത്തോലിക്കാസഭ സ്വന്തമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ സിദ്ധിക്കേണ്ട ചുമതല തനിക്കു മാത്രമുള്ളതാണെന്നു വാദിക്കുകയും, എത്ര കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സാഹിച്ചും ആ ചുമതല നിറ

വേററിപ്പോരികയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അകത്തോലിക്കാ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ചെറുപ്പക്കാരെ അയയ്ക്കുവാനുസഭാകരിനുമായി മുടക്കിയിരിക്കുന്നു. സ്വന്തവിദ്യാലയങ്ങൾ ധാരാളമായി സ്ഥാപിച്ചു നടത്തിവരുന്നു. ഈ ദൂര ശ്രമങ്ങളെല്ലാം സഫലമായിത്തീരുന്നതിനും, സഭയുടെ അധികാരം ഈ വിഷയത്തിൽ സർവ്വത സമ്മതിക്കപ്പെടുന്നതിനുമായി തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ ഈ മാസത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കണം.

മാർച്ചമാസം. "സമത്വവാദവിഭവം"

ക: നാഥയുടെ കുഞ്ഞുമക്കൾക്ക്.

I. വി. യോഹന്നാൻ ബർക്കമാൻസ്.

2. ബാല്യകാലം.

പ്രി. കുഞ്ഞുങ്ങളെ,

ചെറുപ്പം മുതലേ നമ്മുടെ കൊച്ചു യോഹന്നാനിൽ ഒരു ദൈവികത്വം വിളങ്ങിയിരുന്നു. ബാലസ്വരജമായ ദുശ്ശീലങ്ങളും ദുശ്ശാഢ്യങ്ങളും ഈ കുട്ടിയിൽ അധികം കാണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. വിഷമതകളും രോഗകേരങ്ങൾ മുതലായവയും സഹിക്കുന്നതിനു ഒരു പ്രത്യേക സാമർത്ഥ്യം കുട്ടിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരുന്നു. ഏഴു വയസ്സുമുതൽ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായിപ്പോയിത്തുടങ്ങി. വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നു മടങ്ങി എത്തുമ്പോൾ ചില സമയങ്ങളിൽ വീട്ടിൽ ആരുമില്ലാതെ വീട്ടു് പൂട്ടിക്കിടക്കുമായിരുന്നു. തൽക്ഷണം യാതൊരു കോപവും പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ അടുത്തുള്ള പള്ളിയിലേക്കു പോകുകയും, അവിടെ വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനയുടെ മുൻപാകെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു കണ്ടു പലരും അത്ഭുതപ്പെടുവാനിടയായിട്ടുണ്ട്. ദിവ്യപുഷ്പങ്ങൾ സഹായിക്കുന്നതിനു ചെറുപ്പത്തിലെ അഭ്യസിച്ചു. അതിരായിലെ ഏഴു നേറ്റു, പള്ളിക്കൂടത്തിൽ പോകുന്നതി

നു മുമ്പു രണ്ടു മൂന്നു കുർബ്ബാനയെങ്കിലും കൂടുകയെന്നുള്ളതു യോഹന്നാന്റെ ഒരു പതിവായിരുന്നു. നമ്മുടെ ബാലനു പത്തു വയസ്സായിരിക്കുമ്പോൾ അയാളെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന പലേറിയസ് വാൻസ്റ്റിപ്പോട്ട് എന്ന ദേഹം ഈ കുട്ടിയെപ്പറ്റി സാക്ഷിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു വായിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്:— ഞാൻ ഈ കുട്ടിയെ ലാററിൻ പഠിപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അവന്റെ ഉത്സാഹവും ബുദ്ധിസാമർത്ഥ്യവും നിമിത്തം, കാലതാമസം കൂടാതെ തന്നെ, അവനേക്കാൾ മുമ്പു പഠിച്ചു തുടങ്ങിയവരോടു അവൻ ഒപ്പം എത്തി. എന്നു മാത്രമല്ല ക്രമേണ അവരേയെല്ലാം പുറകിലാക്കി. എന്തു പറഞ്ഞുകൊടുത്താലും നിമിഷത്തിൽ മനസ്സിലാക്കും. പലതവണ പറഞ്ഞുകൊടുത്തിട്ടും പലക്കും മനസ്സിലാകാത്തതു ഒരു തവണ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുമ്പോൾ യോഹന്നാനു മനപ്പാമായിരുന്നു. അതിനോടു കൂടെയാണ് ആ കുട്ടിയോടുള്ള മതിപ്പു എന്നിരിക്കെ ആദ്യം ഉണ്ടായതു. കാലക്രമത്തിൽ അതു വളർന്നു എന്നിരിക്കെ അവനേപ്പറ്റി വളരെ അത്ഭുതം തോന്നിത്തുടങ്ങി. മറ്റു കുട്ടികളോടു പലപ്പോ

ഴം ഞാനിതു പർസ്യമായിത്തന്നെ പറയും, അവർ ഒരു മാതൃകയായി യോദ്ധാന്നേ ഞാൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കും ചെയ്തിരുന്നു. പറഞ്ഞിട്ടുള്ള സാമന്ത്രിമാരുമായിത്തന്നെ ഞാൻ അതു അത്ര കാര്യമായി കരുതുകയില്ലായിരുന്നു. പുണ്യത്തിലുള്ള അവന്റെ ഉത്സാഹമാണ് ഏതെ അധികം ആകുമ്പോൾ”.

പ്രിയ കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നോക്കുക. മുളയിലറിയാം മുളക്കുരുത്തു. ചെറുപ്പകാലത്തിൽ തന്നെ സൽസ്വഭാവത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങൾ കാണാനിടയായാൽ ഭാഗ്യം. നിങ്ങളിൽ പലരും ഇപ്പോൾ വി

ദ്വാഭ്യാസം ചെയ്യുന്ന കാലമായിരിക്കുമല്ലോ. നിങ്ങളുടെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അഭിപ്രായമെന്തായിരിക്കും. മേല്പറഞ്ഞ അദ്ധ്യാപകൻ നമ്മുടെ യോദ്ധാന്നാൻ കൊടുത്തതരമുള്ള ഒരു സർട്ടിഫിക്കറ്റു വാങ്ങിക്കുന്നതിന്നു നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുമോ? ഇല്ലെങ്കിൽ അതു ആരുടെ കുറവുണ്ടോ. ഒന്നുകൂടിച്ചെന്നോക്കുക. സൽസ്വഭാവികളായ കുഞ്ഞുങ്ങളെ കാണുന്നതു ദൈവത്തിനും മാലാക്കന്മാർക്കും മനുഷ്യർക്കും എത്ര ആനന്ദപ്രദമായിരിക്കും!

II. ഈ മാസത്തെ മദ്ധ്യസ്ഥ വി. ബ്രിജിത്താ പുണ്യവതി.

(തീരുനാൾ ഫെബ്രുവരി 27-ാംനു ബുധനാഴ്ച.)

അയർലാണ്ടുകാരുടെ ഒരു പ്രത്യേക മദ്ധ്യസ്ഥയാണു ഈ പുണ്യവതി. ചെറുപ്പം മുതൽ സാധുക്കൾക്കു സഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിന്നു പുണ്യവതി വളരെ താല്പര്യമുള്ളവളായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ പാലു കറന്നുകൊണ്ടുവരികയിൽ വഴിമധ്യേ കണ്ട ഭിക്ഷക്കാർക്കു പാലെല്ലാം കൊടുത്തു. വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോൾ ആദ്യമുണ്ടായിരുന്നതിലധികം പാൽപാത്ര

ത്തിൽ കണ്ടു അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ഇങ്ങനെ ജീവിതകാലത്തിൽ തന്നെ പല അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവജനനീയുടെ പ്രത്യേക ഭക്തയായിരുന്നു. അയർലാണ്ടിൽ പുണ്യവതി വഴിയായി ഈ ഭക്തി വളരെ വരുന്നിട്ടുണ്ട്. വി ബ്രിജിത്തായെ പാപം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ മരിക്കുന്നതിനുള്ള മനോഹരം ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചുതന്നമേ.

ചങ്ങനാശേരി 218-ാംനമ്പർ കെ. സി. സി. ഐ. ബാലസംഘം.

ഉണ്ണിമംഗലാശ്വതെ മുടിസംഖ
സിച്ച കഴിഞ്ഞമാസത്തേ മത്സരംവ
ക ആൺകുട്ടികളുടെ 134 പേരുകളും,
പെൺകുട്ടികളുടേതു 97 പേരുകളുമാ
ണ ആകെ കിട്ടിയതു. ചിട്ടിയിട്ടെടു
ത്തതിൽ നെടിയകാട്ടു 555-ാംനമ്പർ
സംഘത്തിൽപ്പെട്ട കുന്നൻകോട്ടുമാത്ത
ൻ, ഇരിങ്ങാലക്കുട 5-ാംനമ്പർ സം
ഘത്തിലേ ടി. എൽ. റപ്പായി, രാമ
പുരം 140-ാംനമ്പർ ബാലികാസംഘ
ത്തിലെ സി. ഒ. അനക്കുട്ടി, ടി. സം
ഘത്തിൽ തന്നെ, കെ. ഒ. ഏലി എ
ന്നിവർ സമ്മാനങ്ങൾ കിട്ടിയിരിക്കു
ന്ന വിവരം സന്തോഷപൂർവ്വം അറിയി
ച്ചുകൊള്ളുന്നു. * * *

ഈ ആണ്ടത്തേക്കു നമ്മുടെ പ്ര
ത്യേക അഭ്യോസത്തിന്നു എടുത്തിരിക്കു
ന്നതു പ്രതിദിന ഭക്ഷിതവ്യങ്ങൾ മുട

ക്കാരെ നടത്തിവരുന്നതിന്നാണെന്നുള്ള
തു മറന്നുപോയിട്ടില്ലല്ലോ. അതിലേ
ക്കുകേരളം ഉത്സാഹം വരുന്നതിന്നാ
യി ഫെബ്രുവരിമാസംമുഴുവൻ ദിവസേ
നുള്ള അമ്പത്തിമൂന്നുമണിക്കൂറുമാ
ത്രെ മുട്ടിന്റേത് നിന്നു എത്തിക്കുകയും, ഈ
മാസത്തെ ആതുവെള്ളിയായി കൂടാതെ
കൊള്ളിച്ചു കഴിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ
സെക്രട്ടറിമാർവഴി പേരയച്ചുതരുന്ന
തായാൽ മേൽപ്പറഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള നാ
ലു സമ്മാനങ്ങൾ ആ വകയ്ക്കും ഉണ്ടാകു
ന്നതാണ്. * * *

പൊതുവെ തമാസംവരവു 5
രൂപയുൾപ്പെടെ ആകെ 74 രൂപാ
യിൽ സമ്മാനം വകയ്ക്കു 2- രൂപാപെ
ലുകഴിച്ചു 71 രൂപായാണു ബാക്കി.

എന്നു നിങ്ങളുടെ സ്വ. കൊച്ചു ചൻ

വർത്തമാനസംഗ്രഹം.

മെക്സിക്കോയിലെ തല്ലാലസ്ഥിതി.

കേരളത്തിൽ മെക്സിക്കോയി
ലെ വർത്തമാനങ്ങളെപ്പറ്റി അധിക
മൊന്നും കേൾക്കുവാനില്ലെങ്കിലും മത
പീഡനം ഇനിയും അവസാനിച്ചിട്ടില്ലെന്നു
അറിയാം. പുതിയ പ്രസിഡ
ണ്ടും പഴയ നയം തന്നെ തുടർന്നുകൊണ്ടു
പോകുന്നതിന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരി
ക്കുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചതായി കാണു
ന്നു. മതവിരോധക നിയമങ്ങൾ ഭേദ
പ്പെടുത്തുന്നതിലേക്കു ഇരുപതുവർഷം ക
ത്തോലിക്കർ ഒപ്പുവച്ച ഒരു ഭീമവർ
ജി കോൺഗ്രസ്സിൽ സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടാ
യെങ്കിലും തത്സംബന്ധമായി യാതൊരു
നടപടിയും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിനെ
തുടർന്നു ഏകദേശം രണ്ടുവർഷത്തിൽ
അഭയംപ്രാ
പിച്ചിട്ടുള്ള മെക്സിക്കൻ മെത്രാന്മാർ
പേർ ഒരു ഇടയലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെ
ടുത്തിയിരിക്കുന്നു. പ്രതീക്ഷയെക്കുറി
ക്കുന്ന പീഡന കാലം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന
തിനെപ്പറ്റി ഒട്ടും അഭയം വിചാ
രിക്കരുതെന്നും വിശ്വാസത്തിൽ സു

സ്ഥിരമായി നില്ക്കണമെന്നും മറ്റൊരാണ്
അതിൽ പ്രധാനമായി ഉപദേശിച്ചി
ട്ടുള്ളതു. വേഷധരണരായി നടന്നു ജന
ങ്ങളുടെ അർത്ഥം ആവശ്യങ്ങൾ നടത്തി
കൊടുക്കുന്നവരായി മുമ്പായിരത്തിൽപ്പ
രം വൈദികർ ഉപേക്ഷിച്ചു മെക്സിക്കോ
യിലുണ്ടെന്നു കാണുന്നതു ആശ്വാ
സജനകംതന്നെ. വൈദികന്മാരുടേ
ക്കുള്ള ദൈവവിചിത്ര്യം അവിടെ പദ്ധ്തി
ച്ചുകൊണ്ടുമാണു ഇരിക്കുന്നതു. ഏകദ
േശം രണ്ടുവർഷത്തിൽ മൂന്നു സെമ്മിനാരികൾ
മെക്സിക്കൻ വിദ്യാർത്ഥികളെക്കൊ
ണ്ടു തന്നെ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഏകദ
േശം 250 മെക്സിക്കൻ വൈദിക
വിദ്യാർത്ഥികൾ പഠിച്ചുവരുന്നുണ്ട്. നൂ
ററമ്പതോളം വിദ്യാർത്ഥികൾ റോമയി
ലും വൈദികാഭ്യയനം നടത്തിവരു
ന്നു. പൂർണ്ണസമാധാനത്തിന്റെ കാലം
ആഗമിക്കുന്നതുവരെ നാമും ഹിന്ദുവു
വും പ്രാർത്ഥിക്കുകതന്നെ.

പരിശുദ്ധ പിതാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ജോർജ്ജ് ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലെ രോഗശമനത്തിൽ പ്രദർശിച്ച ഔഷ്കൃത്യത്തെപ്പറ്റി ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റും രാജകുടുംബത്തിനുമുള്ള കൃതജ്ഞതയെ കാർഡിനൽ ബോൺ വഴിയായി പരിശുദ്ധപിതാവിനെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

തൃശൂർ മെത്രാൻ നി. വ. ദിവ്യ ശ്രീ ഡോക്ടർ പ്രൺസീസ് വാഴപ്പിള്ളി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു മാപ്പാപ്പാ തിരുമേനിയെ ഔദ്യോഗികമായി സന്ദർശിക്കുന്നതിലേക്കു ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ റോമയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടമെന്നറിയുന്നു.

വരാപ്പുഴ പുത്തൻപള്ളി സെമിനാരിയിൽ നിന്നു ഇത്തവണ 27 ശമാശന്മാർ കർബാനപ്പട്ടമേറിച്ചുള്ളവരിൽ പത്തുപേർ ചങ്ങനാശേരി രൂപതക്കാരാണ്. ഏറണാകുളം അതിരൂപതയിൽ നിന്നു മൂന്നുപേരും തൃശൂർ രൂപതയിൽ നിന്നു നാലു പേരും കോട്ടയത്തുനിന്നും ഒരാളുമാണുണ്ടായിരുന്നത്.

കോട്ടയം രൂപതയിൽ നിന്നു റോമിലെ പ്രോപ്പഗാന്തകോളജിൽ പഠിച്ചിരുന്ന റവ. സിറിയക് മററം അവർകൾ ഡിസംബർ 22-ാംനാ- ലാറെറാൾ ദേവാലയത്തിൽവെച്ചു ഗുരുപ്പട്ടമേറ്റു 23-ാംനാ- നവപൂജ അർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ജൂലൈ മാസത്തോടുകൂടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഠനം അവസാനിപ്പിച്ചു ഇൻഡ്യയിലേക്കു മടങ്ങുന്നതാണ്.

അഫ്ഗാനിസ്ഥാനിലെ കലഹക്കാർ ശക്തിപ്രാപിച്ചു തലസ്ഥാനനഗരം കൈവശപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങുകയിൽ അമീർ സ്ഥാനത്യാഗം ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സഹോദരനെ രാജാവായി വാഴിച്ചെങ്കിലും അദ്ദേഹവും ഉടനെ സ്ഥാനമൊഴിഞ്ഞു ഒളിച്ചോടിപ്പോയി. ഫഹദത്തലവൻ അമീറായിരുന്നെന്ന് തുടങ്ങുകയുണ്ടായി. എങ്കിലും പഴയ അമീർ വീണ്ടും ശക്തിപ്രാപിച്ചു വരുന്നതായി അറിയുന്നു.

കാർഡിനൽ ലെപ്പിസിന്റെ തിരുമേനിയെ സന്യാസികളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തിരുസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷ

നായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. ദീർഘനാളായി ഈ തിരുസംഘത്തിന്റെ പ്രീഫെക്ടായിരുന്ന കാർഡിനൽ ലെറോന്തിയേ റീത്തുകളുടെ തിരുസംഘത്തിന്റെ പ്രോപ്രീഫെക്ടായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ധന്യനായ ഡോൺബോസ്റ്റോയെ പരിശുദ്ധ പിതാവിന്റെ ഗുരുപ്പട്ട സ്വർണ്ണജൂബിലിവത്സരം സംബന്ധിച്ചുള്ള ആഘോഷങ്ങളോടുകൂടെ ഇക്കൊല്ലം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനെന്നു നാമകരണം ചെയ്യാനിടയുണ്ടെന്നറിയുന്നു.

ഉത്തരധർവത്തിലേക്കുള്ള വിമാനയാത്രയും അപകടവും കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചെത്തിയിട്ടുള്ള ജനറൽ ദെ നോബിലി കഴിഞ്ഞ മാസത്തിൽ പരിശുദ്ധ പിതാവിനെ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രിഗോരിയൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുടെ റെക്ടറും, വിമാനയാത്രയിൽ ജീവനാശം വന്നതായി ഊഹിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദേഹവുമായ ഫാദർ ജിയാൻ ഫ്റഞ്ചെഷി അവർകളും തദ്വസരത്തിൽ സന്നിഹിതനായിരുന്നു. “ഉത്തര ധർവത്തിലെ കുരിശുയുദ്ധക്കാരൻ” എന്നാണ് പരിശുദ്ധ പിതാവു നോബിലിയെ സംബോധന ചെയ്തത്. യാത്ര പറഞ്ഞു പിരികയിൽ പാദകുടുംബനത്തിനായി ജനറൽ മുട്ടുകുത്തിയെങ്കിലും മാപ്പാപ്പാ അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ചു എഴുന്നേല്ക്കുവാൻ ചെയ്തത്.

വാഴക്കുളം ഇടവക വലിയവീട്ടിൽ പെ. ബ. ഗീവർഗീസച്ചനവർകൾ ജനുവരി 19-ാംനാ- ശനിയാഴ്ച രാവിലെ ഏറണാകുളം അസ്തത്രീയിൽവെച്ചു അന്ത്യക്രിയാശകൾ എല്ലാം ഭക്തിപൂർവ്വം കൈക്കൊണ്ടശേഷം 77-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. വളരെക്കാലം പുത്തൻപള്ളിസെമിനാരിയിലെ സുറിയാനി മലാറും, ഏറണാകുളം അതിരൂപതയിലെ ആലോചന സംഘാംഗവുമായിരുന്ന പല വിധത്തിൽ പ്രസിദ്ധനായിരുന്ന ഈ വന്ദ്യദേഹത്തിന്റെ ആത്മാനുകൂലാർത്ഥം വിശ്വാസികൾ പ്രാർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു.

മനോഹര വിവരങ്ങൾ.

 ചുരുക്കമായി ഇന്ദ്രവിധ വിവരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഒരു രൂപാ മുദ്രവേദപ്പു ആപേക്ഷിക്കണം.

വി. അന്തോനീസിന്റെയും വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെയും പ്രത്യേക സഹായത്താൽ ഞാൻ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം സൂർമ്മയിനൽ പരീക്ഷയിൽ വിജയം പ്രാപിച്ചതിനു ഉപകാരസ്മരണം.

ജി. പി. അഡ്വർ.

വി. കൊച്ചുത്രേസ്യാ പുണ്യവതിയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത്താൽ സാംക്രമികരോഗത്തിൽ നിന്നു കന്നുകാലി രക്ഷപ്രാപിച്ചതിന്.

മാഷോ പടമററം.

വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെയും, കൃഷിക്കുപ്പെട്ട സിദീർ മേറിയുടെയും മദ്ധ്യസ്ഥത്താൽ എന്റെ സഹോദരനും ജോലി കിട്ടിയതിനും സഹോദരിയുടെ സുഖക്കേടിനു ശമനം ഉണ്ടായതിനും ഉപകാരസ്മരണം.

ജെയിൻ ജെ. പെരെയിരാ സിലോൺ.

മലയാറൂർ കുരിശുമലമുത്തപ്പന്റെയും കിഴുപുറാററിൽ ചീങ്കല്ലേൽ വി. ഗിഗോറിയോസു പുണ്യവന്റെയും സഹായത്താൽ എന്റെ ഭാര്യ ഗർഭിണിയായി സുഖപ്രസവം നടന്നതിനു ഉപകാരസ്മരണം.

വി. എം. റി. പാലാ.

കൊച്ചുത്രേസ്യാ പുണ്യവാളത്തിയുടെയും ആലങ്ങാട്ടു കോടത്തുപുരത്തുണ്ണിയുടെയും സഹായത്താൽ അപേക്ഷിച്ചുകാഴ്ച സാധിച്ചതിനും പകാരസ്മരണയായി രണ്ടുരൂപാ അയക്കുന്നു മിസ്സിസ് ലോനപ്പൻ കാച്ചപ്പള്ളി മൂഴിക്കുളം.

ഇന്ദ്രശായുടെ തിരുഹൃദയത്തിന്റെയും പരിശുദ്ധ ജനനിയുടെയും വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെയും മാർ അന്തോനീസിന്റെയും സഹായത്താൽ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചതിന്.

ഇ. വി. ഗോമസ് മുണ്ടയ്ക്കൽ.

ടൂറിൽ പട്ടണത്തിലുള്ള സെന്തോനാ തിരുവസ്ത്രത്തിന്റെ ഭക്തിവഴിയായി എന്റെ സുഖക്കേടിനു ഭേദം കിട്ടിയതിന്.

ഇ. ജി. ആന്റണി വെങ്കിടാങ്ങ.

വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെയും കാലം ചെല്ല കുട്ടാളശ്ശേരിൽ മാർ തോമ്മാമെത്രാനുന്റെയും സഹായത്താൽ രോഗശമനമുണ്ടായതിനു ഉപകാരസ്മരണം.

പി. സി. അതിർവ്വഴു

വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെയും വി. റീത്താ പുണ്യവതിയുടെയും സഹായത്താൽ എന്റെ പ്രസവം അരിഷ്ടതയൊന്നും കൂടാതെ കഴിഞ്ഞതിനു പകാരസ്മരണം.

സി. എം. ത്രേസ്യാ കിഴുവൻകുളം.

തിരുഹൃദയത്തിന്റെയും വി. കൊച്ചുത്രേസ്യായുടെയും സഹായത്താൽ ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യം സാധിച്ചതിനു ഉപകാരസ്മരണം.

പി. കെ. കയ്യൻ മേന്മൂരി ശാന്തമ്പാറ.

പരമവാത്സകൾ.

കത്താവിൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ച താഴെപ്പറയുന്ന ആളുകൾക്കുവേണ്ടി കസുമവായനക്കാർ പ്രാർത്ഥിച്ചാകണം.

ചെറുപള്ളി ഇടവക എളമ്പുരം ചാമത്തിൽ ഈപ്പന്റെ ഭാര്യ ശ്രീമതി അന്നമ്മ ഡിസംബർ 6-ാം തീയതി വയസ്സ് 58.

പാലാ 180-ാം നമ്പർ കെ. സി. എ. ബാലികാസംഘത്തിലെ ഒരംഗമായ ശ്രീമതി പി. കെ. മറിയമ്മ ഡിസംബർ 24.

പുളിംകുന്ന ചിററുത്തറ കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗവും ബ. കസുമോസ് മിയാനോസ് അച്ചന്മാരുടെയും കന്യാ

സ്രീ ഭൂസീത്തമ്മയുടെയും സഹോദരിയുമായ കൊണ്ടോടിക്കൽ ജോസഫ് മറിയമ്മ ഡിസംബർ 28-ാം തീയതി 36 വയസ്സ്.

അമ്പഴക്കാട്ടു പള്ളിയിടവക വടക്കുടൻ ഊക്കൻ തോമ്മാ അന്തോനീ ഡിസംബർ 29-ാം ന- 51 വയസ്സ്.

പരേതനായ ക. നി. മു. സ. ബ. പവിയാനോസച്ചന്റെ സഹോദര പുത്രൻ പൈമ്പള്ളി ദേവസ്വാമിത്തു ജനുവരി 2-ാം ന- 15 വയസ്സ്.

വടകര ഇടവക കണിയാമറത്തിൽ ശ്രീമതി അന്നമ്മ ജനുവരി 18-ാം ന- 76 വയസ്സ്.

പഞ്ചാംഗം.

എപ്പകത്തീ ഹൻ.

. 4-25

ഞായറാഴ്ച അക്ഷരം. . 6

ഹൻമൻ ഫെബ്രുവരി — ഫെബ്രുവരി മകരം. - കുമാരം.

1	19	വെ	അ. വേ. അഗ്നാത്തീസു ന. ആ. കു. വെ.	മു.
2	20	ശ	✠ ക. മറിയത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണം. ന. കു. വെ. മൂലം, കുടമാളം, പാലം, ഇലങ്ങി, നരിവേലി.	വെ.
3	21	ഞാ	✠ 60-ാം ഞായർ 2-ാം ന. കു. ആ. . 52. 7. 2 റോ. കൈപ്പു കൽപമാതാ. ദർശനം.	റോ.
4	22	തി	ആ. മ. അനുയോസു കുർബ്ബാനി ന. ആ. കു. വെ.	വെ.
5	23	ചൊ	ക. വേ. അഗ്നാത്തീസു ന. ആ. കു. വെ. ന. കു. കയ്യൂറുവേലം ന. ആ. കു. വെ.	മു.
6	24	ബു	ക. വേ. ദൊറോത്തേയ ന. ആ. കു. വെ. അ. മ. തെത്തോസ് ന. ആ. കു. വെ.	മു.
7	25	വ്യാ	ആബാ റൊമുവാൾദൊസ് ന. ആ. കു. വെ.	വെ.
8	26	വെ	മ. യോ. മാത്താ ന. ആ. കു. വെ.	വെ.
9	27	ശ	ക. വേ. അപ്പൊളോനിയ. ന. ആ. കു. വെ.	മു.
10	28	ഞാ	✠ 50-ാം ഞായർ ന. കു. ആ. . 50. 2. 2 റോ. കാഞ്ഞിരക്കാട്ടു അന്തോനീസു തിരുനാൾ. ഇന്നു പാതിരാവിൽ 50 നോമ്പു തുടങ്ങുന്നു.	റോ.
11	29	തി	ക. മറിയത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷന. ആ. കു. വെ.	വെ.
12	1	ചൊ	പാ. വേ. ദിയോനീസ്യോസ് ന. ആ. കു. വെ.	മു.
13	2	ബു	വിഭൂതി ന. കു. ആ.	റോ
14	3	വ്യാ	പാ. വേ. വലന്തീനോസ് ന. ആ. കു. വെ.	മു
15	4	വെ	വേ. പൗസ്തീനോസും കൂട്ടരും ന. ആ. കു. വെ. (ഒ. നേ.) അ. വേ. പത്രോസ് തോമ്മ ന. ആ. കു. വെ.	മു
16	5	ശ	വേ. യോഹന്നാൻ ബ്ലീ. ന. ആ. കു. വെ.	മു
17	6	ഞാ	✠ നോമ്പു 1-ാം ഞായർ ന. കു. ആ.	റോ
18	7	തി	അ. വേ. തെമൊൻ ന. ആ. കു. വെ.	മു
19	8	ചൊ	ന. കു. ആ. വാഴക്കുളം നാലുമണിയായന ആരംഭം.	റോ
20	9	ബു	ന. കു. ആ. പട്ടം	റോ
21	10	വ്യാ	ന. കു. ആ.	റോ
22	11	വെ	ശ്ലീ. പത്രോസ് അന്ത്യോക്യാസി. ന. ആ. കു. വെ. (ഒ. നേ.)	വെ
23	12	ശ	ശ്ലീ. മത്യാ. തലേ. ന. ആ. കു. ത. അ. മ. മ. പത്രോസ് ദമി. ന. ആ. കു. വെ.	റോ
24	13	ഞാ	✠ നോമ്പു 2-ാം ഞായർ ന. കു. ആ. . 52. 1. 2 റോ. അടുത്ത 1-ാം ന. ആട്ടുവെള്ളി.	റോ
25	14	തി	ന. കു. ആ. (†) ശ്ലീ. മത്യാ. ന. ആ. കു. വെ. (ഇന്നലെ)	മു
26	15	ചൊ	ന. കു. ആ. കോട്ടയം മെത്രാനപ്പൻ തിരുമനസ്സിലെ നാമകാരണം.	റോ
27	16	ബു	ന. കു. ആ.	റോ
28	17	വ്യാ	ന. കു. ആ.	റോ